

๓๗1 2๖๙

๗๙๕๔๐

๗. 3

การสร้างเครื่องมือคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี

ปริญญานิพนธ์

ของ

อุไรวรรณ เลิศสังข์

[6 ต.ค. 2537

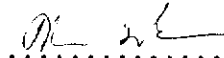
เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ

กุมภาพันธ์ 2537

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..........ประธาน

(รศ.ศรียา นิยมธรรม)

..........กรรมการ

(รศ.ดร.สมสรร วงษ์อ่อน)

คณะกรรมการสอบ

..........ประธาน

(รศ.ศรียา นิยมธรรม)

..........กรรมการ

(รศ.ดร.สมสรร วงษ์อ่อน)

..........กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รศ.อัจฉรา สุขารมณี)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..........คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริยา พูลสุวรรณ)

วันที่ ๒๒ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ศรียานิยมธรรม ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สมสรร วงษ์อยู่น้อย กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ์ กรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำข้อคิดเห็น และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ผจงจิต อินทสุวรรณ รองศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ์ และดร.พัชรวิสัย กานิคเพ็ชร ที่ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจิตต์ อภิไธยณรงค์ ดร.อุษณีย์ โพธิ์สุข ที่กรุณาให้คำแนะนำ และเอกสารประกอบการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ครรชิต ทะกอง และอาจารย์อรวรรณ ทะกอง ที่กรุณาแปลเอกสารประกอบการวิจัยและตรวจแก้ไขบทคัดย่อเป็นภาษาอังกฤษ

ขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียน และคณะครูของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และขอขอบใจนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบคัดแยกเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ คุณจิรศักดิ์ ศรีประเสริฐ คุณอารมณ์ วงษ์บัณฑิต คุณธีรพล ว่องกิตติพงษ์ คุณพิทักษ์ อยู่เต็มสุข ตลอดจนพี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ ทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือและให้กำลังใจในการท้าวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณบุคคลในครอบครัว "เลิศสังข์" ทุกคนที่ให้กำลังใจ เป็นแรงคล้าใจให้ผู้วิจัยมีความมานะพยายามที่จะทำการวิจัยครั้งนี้ให้สำเร็จ

คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา และครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนประสิทธิ์วิทยาการต่าง ๆ ที่ให้แก่ผู้วิจัย

อุไรวรรณ เลิศสังข์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	ภาวะการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถ	7
	ลักษณะของเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง	10
	สาเหตุที่ทำให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง	13
	การสร้างแบบคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถ ที่แท้จริง	16
	งานวิจัยที่เกี่ยวกับเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถ ที่แท้จริง	19
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	22
	ประชากร	22
	กลุ่มตัวอย่าง	22
	วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ	24
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	25

บทที่	หน้า
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	30
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล	30
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	33
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	80
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	80
กลุ่มตัวอย่าง	80
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	81
อภิปรายผล	82
ข้อเสนอแนะ	84
บรรณานุกรม	85
ภาคผนวก	89
ก แบบคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง	90
ข คู่มือการใช้แบบคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับ	
ความสามารถที่แท้จริง	113
ค ดัชนีแบบคัดแยก	120
ประวัติย่อของผู้วิจัย	122

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา	23
2 คำสัณนิษฐานของแบบคัดแยก	34
3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มผู้จัด	37
4 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ สำหรับเด็กทั้งหมด	39
5 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ ด้านการแข่งขัน สำหรับเด็กทั้งหมด	41
6 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ ด้านความรับผิดชอบ สำหรับเด็กทั้งหมด	43
7 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ ด้านการควบคุมตนเอง สำหรับเด็กทั้งหมด	45
8 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ ด้านการมองเห็นความสำคัญในเรื่องผลการเรียน สำหรับเด็กทั้งหมด	47
9 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ ด้านการยอมรับนับถือ สำหรับเด็กทั้งหมด	49
10 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ สำหรับเด็กชาย รวมทุกด้าน	51
11 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ สำหรับเด็กชาย ด้านการแข่งขัน.....	53
12 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ สำหรับเด็กชาย ด้านความรับผิดชอบ	55
13 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ สำหรับเด็กชาย ด้านการควบคุมตนเอง	57
14 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ สำหรับเด็กชาย ด้านการมองเห็นความสำคัญในเรื่อง ผลการเรียน	59
15 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ สำหรับเด็กชาย ด้านการยอมรับนับถือ	61
16 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ สำหรับเด็กหญิง รวมทุกด้าน	63
17 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ สำหรับเด็กหญิง ด้านการแข่งขัน.....	65
18 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ สำหรับเด็กหญิง ด้านความรับผิดชอบ	67
19 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ สำหรับเด็กหญิง ด้านการควบคุมตนเอง	69

20	ตำแหน่งเบอร์เซ็นต์โทล์ สำหรับเด็กหญิง ด้านการมองเห็นความสำคัญในเรื่อง ผลการเรียน	71
21	ตำแหน่งเบอร์เซ็นต์โทล์ สำหรับเด็กหญิง ด้านการยอมรับนับถือ	73
22	คะแนนด้านการแข่งขันกำหนดตามเพศ	75
23	คะแนนด้านความรับผิดชอบจำแนกตามเพศ	76
24	คะแนนด้านการควบคุมตนเองจำแนกตามเพศ	77
25	คะแนนด้านการมองเห็นความสำคัญในเรื่องผลการเรียนจำแนกตามเพศ	78
26	คะแนนด้านการยอมรับนับถือจำแนกตามเพศ	79

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคม และการปกครอง จะเห็นได้ว่า ถ้าประเทศใดพลเมืองส่วนใหญ่ได้รับการศึกษา ประเทศนั้นก็สามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว เพราะการศึกษาเป็นบันไดขั้นแรกที่จะนำไปสู่การมีความรู้ความเข้าใจ และความสามารถในการแก้ปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะการศึกษาในระดับประถมศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดขึ้นเพื่อประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาในระดับนี้ อย่างยิ่ง และจากการศึกษาข้อมูลของแผนพัฒนาการศึกษาระดับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ระดับก่อนประถมศึกษาและระดับประถมศึกษา ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับที่ 6 (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2535 : 7 - 11) สรุปปัญหาและความต้องการในการดำเนินงานระยะครึ่งแผนตามนโยบายของรัฐที่สำคัญ ๆ คือ

1. ปัญหาด้านบริการ มีปัญหาในการเกณฑ์เด็ก สำหรับการศึกษาภาคบังคับยังไม่ทั่วถึง
2. ปัญหาด้านคุณภาพ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณภาพของนักเรียนยังไม่น่าพอใจ
3. ปัญหาการบริหารและสนับสนุน การบริหารและการจัดการประถมศึกษายังไม่ส่งผล

ต่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียน

จากปัญหาที่เกิดขึ้น เป็นปัญหาที่องค์กรที่รับผิดชอบในการจัดการประถมศึกษาของชาติ ในแต่ละระดับจะต้องมีความรับผิดชอบและจะต้องหาวิธีการแก้ปัญหา เพื่อพัฒนาคุณภาพ การประถมศึกษาให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรประถมศึกษา สำหรับปัญหาทางด้าน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่านั้น ศรียา นิยมธรรม (2532 : 1) ได้กล่าวว่า การที่นักเรียน ไม่ประสบความสำเร็จในการศึกษาเท่าที่ควร เป็นความท้อใจของทั้งทางโรงเรียนและผู้ปกครอง เป็นอย่างมาก เพราะการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำอาจนำไปสู่ปัญหาทางพฤติกรรมอื่น ๆ ได้ ในบรรดาเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำนี้ บางคนไม่ได้ใช้ความสามารถที่มีอยู่ในตนเองอย่าง

เต็มที จึงกล่าวได้ว่าเป็นเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริง ควรค้นหาเด็กประเภทนี้เพื่อจะได้ช่วยเหลือเด็กเหล่านี้ได้ทันเวลา เด็กทุกคนสามารถปรับปรุงสมรรถภาพของตนเอง ได้ดีขึ้นหากได้รับการช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกทั้งในด้านการคิดแยก ดูแลรักษา เพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ ภาวะการที่ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริงของตนเองนั้น เป็นเรื่องที่ได้รับการสนใจอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและต่างประเทศ นักจิตวิทยาทางการศึกษา ศาสตราจารย์เพรสคอต (Presscott. 1961 : 17 - 46) ผู้อำนวยการสถาบันค้นคว้าเรื่องเด็ก แห่งมหาวิทยาลัยแมริแลนด์ ได้ทำการศึกษาเรื่องเด็กติดต่อกันมาเป็นเวลา 30 ปี โดยใช้ความรู้ทางชีววิทยา สังคมวิทยา จิตวิทยาและการแพทย์ประกอบการวิจัย ได้สรุปองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดังนี้

1. องค์ประกอบด้านร่างกาย (Physical Factors) ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตของร่างกาย สุขภาพทางร่างกาย ข้อบกพร่องทางร่างกาย และลักษณะท่าทางของร่างกาย เป็นต้น
2. องค์ประกอบทางความรัก (Love Factors) ได้แก่ ความสัมพันธ์ของบิดามารดา ความสัมพันธ์ของบิดามารดากับลูก ความสัมพันธ์ระหว่างลูก ๆ และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในครอบครัว เป็นต้น
3. องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคมประภค (Cultural and Socialization Factors) ได้แก่ ขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเป็นอยู่ของครอบครัว สภาพแวดล้อมทางบ้าน การอบรมเลี้ยงดู และฐานะทางเศรษฐกิจทางบ้าน เป็นต้น
4. องค์ประกอบทางความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน (Peer Group Factors) ได้แก่ ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับเพื่อนในวัยเดียวกัน ทั้งที่บ้านและทางโรงเรียน
5. องค์ประกอบการพัฒนาแห่งตน (Self - Development Factors) ได้แก่ สติปัญญา ความสนใจ ทักษะคตขของนักเรียนต่อการเรียน
6. องค์ประกอบทางการปรับตน (Self - Adjustment Factors) ได้แก่ ปัญหาการปรับตน การแสดงออกทางอารมณ์ เป็นต้น

เพรสคอต (Prescott) กล่าวว่า ทั้ง 6 องค์ประกอบนี้ มีความสัมพันธ์กันและมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน บางองค์ประกอบเป็นสิ่งที่ส่งเสริม บางองค์ประกอบเป็นอุปสรรคต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละคนซึ่งไม่เหมือนกัน ถ้าหากว่าองค์ประกอบใดเป็นอุปสรรคต่อการเรียนย่อมทำให้นักเรียนไม่อาจใช้ความสามารถได้เต็มศักยภาพของตน อันเป็นผลทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง

ในประเทศไทยถึงแม้จะมีความเข้าใจถึงความสำคัญของปัญหานี้อย่างกว้างขวางในกลุ่มบุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการพัฒนาบุคคล แต่ก็ยังมีได้มีการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้ อย่างแท้จริง อัจฉรา สุขารมณ์ และอรพินทร์ ชูชม (2531 : 69 - 81) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ โดยศึกษาในองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ องค์ประกอบด้านปัญหาส่วนตัวของนักเรียน ด้านการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน ด้านแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า ตัวพยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงต่อการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าระดับความสามารถก็คือ การอบรมเลี้ยงดูและแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ตามลำดับ

ในประเทศสออเมริกาได้เคยมีการสร้างเครื่องมือการคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริงและนำมาใช้แล้วคือ แบบคัดแยก AIM (Achievement Identification Measure ของ ซิลเวีย รีมน์ 1986) เครื่องมือนี้เป็นแบบสำรวจที่อาศัยข้อมูลจากพ่อแม่เด็กเป็นหลัก แบบคัดแยกนั้นนอกจากจะบ่งชี้ว่าเด็กคนใดที่อยู่ในข่ายของเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าที่ควรแล้ว ยังบอกลักษณะเด็กในด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการเรียนของเด็ก เช่น ด้านการแข่งขัน ความรับผิดชอบ การควบคุมตนเอง และการยอมรับนับถือ เป็นต้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะศึกษาถึงวิธีคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง โดยคำนึงถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนเป็นสำคัญ

หากมีเครื่องมือคัดแยกเด็กเหล่านี้ออกมาก็จะทำให้ครูและผู้ปกครองตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา สามารถที่จะร่วมมือกันพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ในตัวเด็กได้อย่างเต็มที่ และถ้ามิได้รับความสนใจช่วยเหลือแก้ไขด้วยวิธีการที่ถูกต้องในช่วงเวลาอันเหมาะสม

ปัญหานี้จะยิ่งเพิ่มขึ้นตามระดับชั้นที่เด็กเรียนสูงขึ้น ซึ่งยากต่อการแก้ไขภายหลัง ผลที่ได้ไม่เพียงแต่จะเป็นประโยชน์กับตัวเด็กและครอบครัวเท่านั้น หากยังเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อสังคม ในฐานะที่ได้พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีค่ายิ่ง การสามารถคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่เป็นจริง เพื่อหาสาเหตุเบื้องต้นที่ทำให้เด็กไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรจะเป็นการช่วยให้เด็กได้รับประโยชน์เต็มที่จากการศึกษาและป้องกันมิให้เด็กสร้างปัญหาขึ้นในสังคม เมื่อต้องออกจากโรงเรียนด้วยสาเหตุจากความล้มเหลวทางการเรียน ผลของการวิจัยครั้งนี้ คาดว่าจะเป็นประโยชน์ในการช่วยเหลือครู ในการคัดแยกเด็กตลอดจนการแนะแนวเพื่อช่วยเหลือเด็ก

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างเครื่องมือในการคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี โดยคำนึงถึงคุณลักษณะ 5 ประการ คือ การแข่งขัน ความรับผิดชอบ การควบคุมตนเอง การมองเห็นความสำคัญในเรื่องผลการเรียน การยอมรับนับถือ
2. เพื่อหาเกณฑ์ (Norms) ในการแปลคะแนนแบบคัดแยก โดยการจัดหาตำแหน่งเบอร์เซ็นต์ไทล์ของคะแนนในกลุ่มนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบและตัดสินใจในการคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาครั้งนี้ทำให้ได้เครื่องมือในการคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง (ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี) และทำให้ทราบถึงสาเหตุเบื้องต้นที่ทำให้เด็กไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนเท่าที่ควร ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการแนะแนวและจะเป็นการช่วยเหลือให้เด็กได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง ให้ถึงขั้นสูงสุด

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ขอบเขตของเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาเฉพาะนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี โดยคำนึงถึงลักษณะ 5 ประการ คือ การแข่งขัน ความรับผิดชอบ การควบคุมตนเอง การมองเห็นความสำคัญในเรื่องผลการเรียน การยอมรับนับถือ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี มีอายุระหว่าง 9 - 12 ปี

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 356 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

คานิยมศัพท์เฉพาะ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่ได้จากการวัดผลปลายปีของแต่ละกลุ่มประสบการณ์ ในที่นี้ใช้คะแนนร้อยละก่อนการแปลผลคะแนนเป็นระดับผลการเรียนตามเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ
2. คะแนนเฉลี่ยร้อยละ หมายถึง ผลรวมคะแนนร้อยละของทุกกลุ่มประสบการณ์หารด้วยจำนวนกลุ่มประสบการณ์ ที่ได้จากการสอบปลายปี
3. คะแนนเฉลี่ยร้อยละต่ำ หมายถึง ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละตั้งแต่ 69 ลงมา
4. คะแนนเฉลี่ยร้อยละสูง หมายถึง ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละตั้งแต่ 70 ขึ้นไป
5. ความสามารถที่แท้จริง หมายถึง ศักยภาพที่มีอยู่ในเด็กแต่ละคน ซึ่งอาจถูกนำออกมาใช้หรือพัฒนามากน้อยต่างกันไปในที่นี้จะประเมินจากคะแนนที่ได้จากการทดสอบระดับสติปัญญา โดยใช้แบบทดสอบ Standard Progressive Matrices ของ ราเวน (Raven)

6. เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง หมายถึง เด็กที่มีระดับสติปัญญา ในระดับสูงแต่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในที่นี้ หมายถึง เด็กที่มีคะแนนร้อยละของผลการเรียนตั้งแต่ 69 ลงมา แต่มี IQ ในระดับ 110 ขึ้นไป
7. เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงตามความสามารถที่แท้จริง หมายถึง เด็กที่มีคะแนนร้อยละของผลการเรียนตั้งแต่ 70 ขึ้นไป และมี IQ ในระดับ 110 ขึ้นไป
8. การแข่งขัน หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่แสดงถึงความใฝ่ใจที่จะต่อสู้แข่งขัน ไม่ว่าจะผลที่ออกมาจะแพ้หรือชนะ ได้แก่ การแข่งขันทางด้านการศึกษา การกีฬา เป็นต้น
9. ความรับผิดชอบ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่แสดงถึงความสนใจ ความตั้งใจ เอาใจใส่ที่จะทำงานต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากทางโรงเรียนหรือทางบ้าน เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย โดยไม่ต้องให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือครูคอยเตือนอยู่ตลอดเวลา ได้แก่ การส่งงานตามเวลา ทำการบ้านให้เสร็จตามที่ครูมอบหมาย เป็นต้น
10. การควบคุมตนเอง หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะละเว้นการกระทำบางชนิดหรือความสามารถที่จะกระทำพฤติกรรมด้วยเหตุผลและความอดทน สามารถอยู่ในระเบียบวินัย ที่มีเหตุผลของสังคมหรือของทางโรงเรียนด้วยความรู้สึกที่สุขสบาย โดยไม่ต้องถูกบังคับข่มขู่จากพ่อแม่ ผู้ปกครองหรือครู
11. การมองเห็นความสำคัญในเรื่องผลการเรียน หมายถึง ความเข้าใจถึงความสำคัญของการเรียนและผลการเรียน โดยที่เด็กได้รับข้อความที่ชัดเจนและคงที่จากพ่อแม่ ผู้ปกครอง เกี่ยวกับความสำคัญของการเรียน และการได้คะแนนที่ดี
12. การยอมรับนับถือ หมายถึง ลักษณะที่เด็กรู้สึกว่าตนเองให้ความเคารพต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครูด้วยการปฏิบัติตามหรือคล้อยตามอย่างมีเหตุผล เด็กมองเห็นคุณค่าเกี่ยวกับคำแนะนำของพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครู
13. แบบคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง หมายถึง แบบสำรวจที่ใช้ในการคัดแยกเด็กที่มีผลการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง โดยคำนึงถึงลักษณะต่าง ๆ 5 ประการ คือ การแข่งขัน ความรับผิดชอบ การควบคุมตนเอง การมองเห็นความสำคัญในเรื่องผลการเรียน และการยอมรับนับถือ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการสร้างเครื่องมือในการคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง ดังนั้น ผู้วิจัยจึง ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ตามลำดับ ดังนี้

ภาวะการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถ

ลักษณะของเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง

สาเหตุที่ทำให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง

การสร้างแบบคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถ

ที่แท้จริง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง

ภาวะการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถ

โดยทั่วไปผลสัมฤทธิ์ (Achievement) หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการกระทำที่อาศัยความสามารถทางร่างกายหรือสมอง (อัจฉรา สุขารมณ์ และอรพิน ชูชม. 2531 : 10) ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียนที่อาศัยความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล โดยตัวที่บ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากการบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ (Nontesting Procedures) เช่น จากการสังเกต หรือ การตรวจการบ้าน หรืออาจอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียน (School Grade) ซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลาในการประเมินอันยาวนาน หรืออีกวิธีหนึ่งอาจวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป (Published Achievement Tests) จะพบว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไปมักอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียน เนื่องจากให้ผลที่เชื่อถือได้มากกว่า เพราะอย่างน้อยก่อนการประเมินผลการเรียนของนักเรียน ครูจะต้องพิจารณา

องค์ประกอบอื่น ๆ อีกหลายด้านจึงย่อมจะตีว่าการแสดงขนาดของความล้มเหลวหรือความสำเร็จทางการเรียนจากการทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่ว ๆ ไปเพียงครั้งเดียว จากที่ปรากฏบุคคลที่มีระดับสติปัญญาเท่ากัน มิได้หมายความว่า จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากัน (Harvighurst. 1963 : 506) จะเห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญของความสำเร็จหรือความล้มเหลวทางการเรียนของบุคคล ซึ่งนักจิตวิทยาได้ให้ความสำคัญและถือเป็นหน้าที่ที่จะค้นคว้าหาความรู้เพื่อจะตอบปัญหาเหล่านี้ และจะนำผลที่ได้ไปช่วยเหลือปรับปรุงหรือป้องกันปัญหาที่มีผลต่อการเรียนรู้ โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด พยายามขจัดปัญหาการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถ และช่วยให้นักเรียนใช้ความสามารถทางการเรียนของตนอย่างเต็มที่ตามศักยภาพที่มีอยู่

ในการจัดการเรียนการสอนนั้น จุดหมายปลายทางของการสอนก็คือ การยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ให้ใกล้เคียงกับความสามารถที่เป็นจริงของเด็กให้มากที่สุด (ศรียานิยมธรรม และประภัสร นิยมธรรม. 2525 : 31) ซึ่งระดับชั้นเรียนมิได้เป็นเกณฑ์ที่แสดงถึงผลสัมฤทธิ์ที่แท้จริง เพราะนักเรียนบางคนอาจมีความสามารถเหนือกว่าหรือต่ำกว่าระดับชั้นที่กำลังเรียน การคาดคะเนความสามารถที่เป็นจริงจึงมักคำนวณจากคะแนนสติปัญญา หรือ ไอคิว (IQ) ของเด็ก

การตีความหมายให้แน่นอนชัดเจนว่าภาวะการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถหมายถึงสภาพการเช่นใดและมีวิธีการประเมินภาวะดังกล่าวได้อย่างไร เป็นเรื่องที่นักจิตวิทยาทางด้านนี้ให้ความสนใจและระมัดระวังกันมาก จากการสำรวจแนวคิดและการวิจัยต่าง ๆ เท่าที่มีอยู่ในปัจจุบัน ปรากฏว่า โมเดล (Model) ที่ใช้ให้ความหมายเชิงปฏิบัติการและการใช้กันอยู่แพร่หลายที่สุด คือ "โมเดลความคลาดเคลื่อน" (Discrepancy Model) ซึ่งได้แก่ การกำหนดภาวะการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถจากระดับความคลาดเคลื่อนระหว่างความสามารถของบุคคลตามที่วัดหรือคาดคะเนไว้ (มักเป็นคะแนนจากแบบทดสอบเข้าวัดปัญหาทั่วไป หรือแบบทดสอบความถนัดเชิงวิชาการ) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (มักเป็นคะแนนจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์หรือคะแนนรวม เกรด ผลการเรียนที่ครูรายงาน) จากการตีความหมายตามโมเดลนี้ ภาวะการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับ

ความสามารถเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนมีระดับผลสัมฤทธิ์คลาดเคลื่อนทางด้านลบจากระดับความสามารถที่วัดหรือคาดคะเนไว้ (McCandless and Evans, 1968) โทเลอร์ (Tolor, 1969) ได้สรุปรายงานผลการวิจัยจากการใช้ไมเคิลความคลาดเคลื่อนนี้ว่า ภาวะการมีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าระดับความสามารถในกลุ่มนักเรียนซึ่งมีเซาว์ปัญญาตั้งแต่ระดับปานกลางขึ้นไปปรากฏอยู่ไม่น้อยกว่า 26 เปอร์เซ็นต์ โดยประมาณอย่างเฉลี่ยและสูงกว่านี้ในกลุ่มนักเรียนที่มีเซาว์ปัญญาหรือความสามารถระดับสูง

ออกโต แมคเมเนมี และสมิธ (ศรียา นิยมธรรม และประภัสร์ นิยมธรรม. 2525 : 31 - 33 ; อ้างอิงมาจาก Otto, McMenemy and Smith, 1973) ได้เสนอวิธีคำนวณระดับความสามารถที่แท้จริงหรือสมรรถวิสัยในการเรียนรู้ โดยการคำนึงถึงระดับชั้นเรียนโดยเอา 5 ลบออกจากอายุสมอง

ระดับความสามารถที่แท้จริง = อายุสมอง - 5 ตัวอย่างเช่น เมื่อเด็กเข้าเรียนชั้น ป.1 ตอนอายุ 6 ขวบ พอถึงอายุ 8 ขวบ เด็กก็จะเรียนชั้น ป.3 ดังนั้น เด็ก 8 ขวบที่มี IQ ธรรมดา (100) ก็จะมีความสามารถที่แท้จริง = $8 - 5 = 3$ คือ จะมีความสามารถเท่ากับเด็ก ป.3 แต่ถ้าเด็กคนนี้มี IQ 130 ก็จะมีความสามารถที่แท้จริง = $10 - 5 = 5$ คือ มีความสามารถในระดับเด็ก ป. 5 การประเมินอย่างคร่าว ๆ แบบนี้เป็นตัวชี้แนะให้ครูเห็นระดับความสามารถของเด็ก แม้จะมีข้อจำกัดอยู่บ้างเนื่องจากความคลาดเคลื่อนของการคำนวณอายุสมอง

ในปี 1976 บอนด์ และไคลเมอร์ (Bond and Clymer) ได้ให้ข้อเสนอแนะและวิธีคำนวณหาการคาดคะเนความสามารถที่แท้จริงในเรื่องความสามารถด้านการอ่านว่ามีค่า = จำนวนปีในโรงเรียน $\times \frac{IQ}{100} + 1.0$ ซึ่งมีผู้วิจารณ์ว่ามีความสามารถคลาดเคลื่อนสูง ทั้งในกลุ่มเด็กที่มี IQ สูง และ IQ ต่ำ

การคาดคะเนถึงความสามารถที่แท้จริงในระยะหลัง จึงใช้การเปรียบเทียบระดับ IQ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น ถ้าเด็กมีระดับ IQ 130 ซึ่งจัดเป็นพวกฉลาดหากมีผลการเรียนในเกณฑ์ต่ำกว่า 2.5 ก็จัดว่าเป็นเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริงเป็นต้น

ริมม์ (Rimm. 1984 : 27) ได้อธิบายการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง ความแตกต่างระหว่างผลการแสดงออกด้านความสามารถของเด็กเกี่ยวกับวิชาเรียนกับดัชนี บางอย่างเกี่ยวกับความสามารถที่แท้จริงของเขา ความสามารถอาจจะนิยามได้ในแง่ของ คะแนนสอบหรือการสังเกตของครูหรือของพ่อแม่เกี่ยวกับเด็ก รวมถึงการคาดคะเนของคน ที่รู้จักเด็กว่า เด็กคนนั้นน่าจะเรียนได้ดีกว่าที่เขากำลังเป็นอยู่

จากการศึกษาดังกล่าวพอสรุปได้ว่า ภาวะการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับ ความสามารถ กำหนดจากระดับความคลาดเคลื่อนระหว่างความสามารถของบุคคลตามที่วัดหรือ คาดคะเนไว้ ซึ่งมักเป็นคะแนนจากแบบทดสอบ เขาว่าปัญหาทั่วไป หรือแบบทดสอบความถนัดเชิง วิชาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งมักเป็นคะแนนจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์หรือคะแนนรวม เกรด หรือจากการสังเกตของครูหรือของพ่อแม่ที่เกี่ยวกับเด็ก

ลักษณะของเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง

ลักษณะของเด็กที่มีผลการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริงนั้น ริมม์ (Rimm. 1984 : 27) ได้อธิบายไว้ว่า เด็กประเภทนี้จะมีผลการเรียนต่ำลงทั้งที่เมื่อเริ่มเข้าเรียนเรียน ได้ดีในขั้นต้น ๆ และไม่ว่าจะเป็นการทดสอบไอคิวเป็นกลุ่ม หรือเดี่ยวก็ได้คะแนนสูง แต่ต่อมา พบว่า คะแนนจากการทดสอบต่าง ๆ ค่อย ๆ ลดต่ำ ลงมาเรื่อย ๆ รวมทั้งผลการเรียนในวิชา ต่าง ๆ ก็ลดลง บางคนถึงกับต้องซ่อม บางคนคะแนนจะเริ่มตกลงเมื่อเรียนในระดับมัธยมศึกษา นอกจากนี้ยังมีรายงานอื่น ๆ ประกอบอีก เช่น ครูจะรายงานว่าเด็กมีผลงานไม่คงที่ มีกิจนิสัย ในการเรียนไม่ดี ขาดความตั้งใจ ซุกซน ไม่อยู่นิ่ง มีนกลางวันเบื่อโรงเรียน ต้องการมีผลงาน ดีเลิศ แต่ทำงานไม่เสร็จ ไม่เรียบร้อย ในด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ ก็เปลี่ยนจากการเป็น เด็กดีซึ่งเป็นที่รักใคร่ มีเพื่อนดีเป็นผู้นำไปสู่พฤติกรรมที่มีปัญหา มีพฤติกรรมก้าวร้าว หรือขาดเพื่อน ในบางครั้งเด็กเหล่านี้จะถูกล้อเลียน เด็กที่มีผลการเรียนต่ำกว่าความสามารถใช้วิธีปกป้องตนเอง เพราะไม่เชื่อว่าตนเองจะมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีได้แม้เมื่อใช้ความพยายามที่เหมาะสมแล้ว จึงมักปกป้องความรู้สึกล้มเหลวของตนเอง ซึ่งทำให้ผลสัมฤทธิ์ต่ำลงเรื่อย ๆ และเด็กจะรู้สึกว่า ตนไม่มีอำนาจที่จะ ไปเปลี่ยนแปลงได้นอกจากนี้ ยังพบว่า เด็กจะทำสิ่งต่าง ๆ ได้สำเร็จอย่างต่อเนื่อง ถ้าเขารู้สึก

ว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างความพยายามของเขากับผลการเรียนที่ออกมา การที่เด็กมีผลการเรียนต่ำกว่าความสามารถก็เพราะเด็กไม่อาจเรียนรู้ถึงความตื่นตัวของการประสบความสำเร็จ และผลการประสบความสำเร็จในสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน เด็กจึงนับถือตนเองน้อยและไม่มีความมั่นใจว่าผลงานเหล่านั้นเกิดมาจากความสามารถที่แท้จริงของตัวเอง

เดวิส (Davis. 1984 : 172) รายงานว่าเด็กปัญญาเลิศที่มีผลการเรียนต่ำนั้นจะใช้การตรวจสอบเป็นกลุ่มจากการวัดทัศนคติในตนเอง (Self Concept) แล้วเอาคะแนนที่ได้มาทำเส้นภาพ (Profile) ซึ่งเขาพบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและมักมีความกังวลน้อยกว่า และมีการควบคุมตนเองน้อยกว่า

เทอร์แมน และโอเดน (Howley and others. 1986 : 332 - 333 ; citing Terman and Oden. 1947) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเด็กปัญญาเลิศที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีลักษณะที่สังเกตเห็นได้ดังต่อไปนี้

1. เป็นเด็กที่ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง
2. ไม่สามารถแก้ปัญหาที่ยาก
3. ขาดความตั้งใจในการทำงานตามเป้าหมายที่วางไว้
4. มีปมด้อยในตนเอง

คลาร์ก (Clark. 1988 : 471 - 472) ได้สรุปลักษณะของเด็กปัญญาเลิศที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริงไว้ดังนี้

1. มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนเองต่ำ อาจแสดงออกมาในรูปของความไม่ไว้วางใจคนอื่น เพิกเฉยไม่สนใจใยดีกับผู้อื่น ขาดความห่วงใยผู้อื่น ไม่มีความเป็นมิตรกับผู้อื่น เชื่อว่าไม่มีใครชอบตนเอง
2. มีความรู้สึกที่ตนเองถูกครอบครัวยุติธรรม มีความรู้สึกที่พ่อแม่ของตน ไม่ฟังพอใจในตัวตนเอง
3. มีความรู้สึกที่ตนเองทำอะไรไม่ได้ อาจจะไม่รับผิดชอบต่อการกระทำของตนแต่จะอ้างว่า ความขัดแย้งและปัญหาต่าง ๆ เกิดจากสิ่งภายนอก
4. แสดงความไม่เป็นมิตรอย่างเด่นชัดต่อผู้ใหญ่ที่มีอำนาจและแสดงความไม่ไว้วางใจผู้ใหญ่โดยทั่วไป

5. มีจุดเห็นอิสระและต่อต้านขัดขืนอิทธิพลจากครูหรือผู้ปกครอง
6. มีความรู้สึกว่าตนเองตกเป็นเหยื่อถูกใส่ร้าย
7. บ่อยครั้ง ไม่ชอบโรงเรียนหรือครูและมักจะเลือกเพื่อนฝูงที่เป็นคนที่มีทัศนคติทางลบต่อโรงเรียน
8. อาจจะถูกเหมือน เป็นผู้ที่มีความดีอื่น
9. จะแสดงออกถึงการมีแรงจูงใจต่ำต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและอาจจะขาดทักษะทางด้านวิชาการ
10. มีแนวโน้มที่จะมีนิสัยในการเรียนที่ไม่ดี
11. มีการปรับตัวทางด้านปัญญาน้อยกว่า
12. มีความเพียรพยายามน้อยกว่า มีความยืดหยุ่นแสดงตนเองน้อยกว่าและมีการถดถอยในเหตุการณ์ในห้องเรียนอยู่ในระดับสูง
13. มีลักษณะความเป็นผู้นำต่ำและเป็นที่รู้จักกว้างขวางในหมู่เพื่อนน้อยกว่า
14. บ่อยครั้งมีการบรรลุผลดีกว่าผู้ที่มิผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เช่น ขาดการมีวินัยในตนเอง ขอบผลัดวันประกันพรุ่ง แสดงความไม่ตั้งใจในการทำงานที่ไม่น่าชื่นชมย้ให้เสร็จสิ้น มีความวอกแวกสูงกระทำสิ่งต่าง ๆ อย่างหุนหันพลันแล่นสูง และไม่ตั้งใจที่จะเผชิญหน้ากับความเป็นจริงที่ไม่น่าชื่นชมย้
15. มีการปรับตัวด้านส่วนตัวต่ำและแสดงความรู้สึกของการถูกจำกัดในการกระทำของตน
16. อาจจะไม่ม่เ้างานอดิเรก ความสนใจ หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่ทำให้เขามีงานต้องทำในเวลา
17. มักจะเป็นคนที่กลัวการทดสอบและทำข้อสอบไม่ค่อยได้ดี
18. มีแนวโน้มที่จะมีความไม่มั่นใจเยอทะยานต่ำกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและมีความคิดเกี่ยวกับเป้าหมายทางด้านอาชีพไม่เด่นชัด
19. ไม่สามารถที่จะคิดหรือวางแผนเกี่ยวกับเป้าหมายอนาคตของตนได้

20. มีแนวโน้มที่จะเสนอเป้าหมายของตนล่าช้าและมักจะเลือกเป้าหมายที่ไม่อยู่ในข่ายความสนใจและความสามารถที่สำคัญ ๆ ของตน บ่อยครั้งเป้าหมายที่พวกเขาเข้ามาใช้เป็นเป้าหมายที่ผู้อื่นตั้งมาให้

21. ในการเลือกอาชีพ พวกเขาจะแสดงความชอบในกิจกรรมที่ต้องใช้มือ อารมณ์ การขายหรืองานอะไรก็ตามที่มีแนวโน้มในการชักจูงสูงมากกว่าที่จะเลือกงานอาชีพที่มุ่งเน้นความใส่ใจด้านสังคม

จากการศึกษาลักษณะของผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง (Bower, Boyer and Scheirer. 1970 : 33 - 46) ได้แสดงว่า มีตัวประกอบ (Factors) หลายประการที่เกี่ยวข้องกับการมีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าระดับความสามารถทั้งทางด้านลักษณะของตัวบุคคลและสภาพครอบครัว

ทางด้านลักษณะของตัวบุคคลนั้น ผลการวิจัย (Bachtold. 1969 : 16 - 18 ; Combs. 1964 : 47 - 51 ; Mutsunage. 1972 : 32 (10 - A) ; Shaw. 1968 : 41 - 46) ได้แสดงว่า ผู้มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริงนี้มีลักษณะแตกต่างกับผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ปกติหรือสูงในหลายด้านด้วยกัน และที่ปรากฏตรงกันมากที่สุด คือ ด้านอัตมโนทัศน์ (Self Concept) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) พฤติกรรมทางสังคม (Social Behavior) และความสนใจทั่วไป โดยที่ผู้มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าระดับความสามารถเป็นผู้มีอัตมโนทัศน์ในเชิงลบ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ มีปัญหาในการเข้ากลุ่มเพื่อนและการยอมรับทางสังคมและมีลักษณะความสนใจที่แสดงถึงระดับบุคลิกภาพและขอบข่ายที่แตกต่างกับผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ปกติหรือสูง

สาเหตุที่ทำให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง

ได้มีผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริงไว้หลายท่านด้วยกัน จะขอกล่าวดังต่อไปนี้

ริมม์ (Rimm. 1984 : 27 - 28) พบว่า การมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของเด็กปกติเด็กนั้น เป็นสิ่งที่เด็กเรียนรู้มาจากที่บ้าน และ/หรือสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่

เอื้อให้เป็นเช่นนั้นสถานการณ์เฉพาะอย่างบางประเภท อาจเป็นจุดเริ่มต้นของการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เช่น การชิงดีชิงเด่นกันระหว่างญาติพี่น้อง การประสานงานที่ไม่ดี สภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ย่ำแย่สำหรับเด็ก ความสามารถพิเศษที่ไม่ได้รับการทำทนาย การเจ็บป่วยในเยาว์วัย ปัญหาการแต่งงาน ความต้องการที่จะให้ผู้ปกครองอยู่ห่างไกลบ้านเป็นระยะเวลานาน เป็นต้น ดังนั้น การช่วยเหลือจึงต้องแยกแยะลักษณะที่มาของปัญหา (ศรียานิยมธรรม, 2532 : 6) ว่าเกิดจากสภาพทางบ้านหรือทางโรงเรียน การค้นพบสาเหตุและที่มาของปัญหาแต่โดยเนิ่น จะทำให้สามารถคลี่คลายปัญหาได้ง่าย นอกจากนี้การแก้ปัญหายุ่งยากเมื่อเด็กยังเล็กย่อมทำได้ง่ายกว่าที่จะปล่อยปละละเลยไว้จนเข้าสู่วัยรุ่นหรือวัยผู้ใหญ่ ซึ่งปัญหาต่าง ๆ จะซับซ้อนยุ่งยากมาก

ในปี 1963 มุสเซน และรูทิวฟอร์ด (Mussen and Ruthewford, 1963 : 589 - 607) ได้เสนอผลจากการวิจัยของเขาว่า การอบรมเลี้ยงดูทางบ้านเป็นองค์ประกอบสำคัญ เพราะเด็กจะเลียนแบบพ่อแม่โดยไม่รู้ตัว การที่พ่อแม่มีรูปแบบไม่ดีจะทำให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าที่ควร งานวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของเฮตเธริงตันและแฟรงกี (Hetherington and Frankie, 1967 : 119 - 225) ที่ทำการศึกษาในปี 1967 และพบว่า รูปแบบของพ่อแม่ที่เด็กเลือกมาเลียนแบบนั้น ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับตัวแปร 3 อย่าง คือ การเลี้ยงดู การมีอำนาจ และความคล้ายคลึงกันระหว่างพ่อแม่และเด็ก ปกติเด็กมักเลียนแบบพ่อแม่ที่เป็นเพศเดียวกันเอง โดยเฉพาะเมื่อพ่อแม่ได้เลี้ยงดูเด็กมาพอ ๆ กัน และบุคลิกภาพของพ่อแม่ในด้านการมีอำนาจอยู่ในสภาพที่คล้ายกันแต่เด็กอาจเลียนแบบพ่อแม่ที่เป็นเพศตรงข้ามก็ได้ หากพ่อแม่เลี้ยงดูเด็กไม่เท่ากัน

จากการวิจัยของ บลูม (Rimm, 1987 : 28 ; citing Bloom, 1981) ได้ศึกษาลักษณะชีวิตส่วนตัวของผู้ที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะทาง เช่น นักคณิตศาสตร์ นักเปียโน และนักว่ายน้ำ เขาพบว่า การเรียนรู้ที่บ้านในวัยเด็กมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความสามารถพิเศษของเด็ก และผู้ปกครองคนใดคนหนึ่งหรือทั้งสองคนมีความสนใจเป็นการส่วนตัวในสาขานั้น ๆ Bloom ชี้ให้เห็นว่า ผู้ปกครองเป็นผู้ให้รูปแบบเกี่ยวกับบทบาทที่มีอิทธิพลต่อเด็ก แต่ก็มีเหตุผลที่จะเชื่อว่า การเลียนแบบผู้ปกครองมีส่วนอย่างมากที่ทำให้เด็กมีปัญหาซึ่งนำไปสู่การมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ริมม์ พบว่า บ้านเป็นจุดเริ่มต้นของการทำให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ต่ำ ในการเลี้ยงดูนั้น เด็กมีแนวโน้มที่จะเลือกแบบและยึดพฤติกรรมของพ่อแม่ผู้เลี้ยงดูอย่างใกล้ชิด เป็นแบบอย่างถ้าพ่อแม่เป็นผู้มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าความสามารถที่เป็นจริง หรือไม่เน้นความสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลูกก็จะรับเอาทัศนคติที่ตนเองเดียวกันนั้นมาไว้เป็นของตัวเอง และจากที่ทราบกันว่าสภาพแวดล้อมทางบ้านมีอิทธิพลต่อตัวเด็กเป็นอันมากไม่ว่าจะเป็นด้านบุคลิกภาพลักษณะนิสัย ความประพฤติ ความเชื่อหรือค่านิยมต่าง ๆ อาจจะเป็นเครื่องกำหนดวิถีชีวิตในอนาคตของเด็กได้ทีเดียวสำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น สิ่งแวดล้อมทางบ้านก็มีอิทธิพลอยู่ไม่น้อย ดังที่เฮอรัลล็อก (Hurlock, 1972) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับจิตวิทยาของเด็กและได้สรุปว่า เด็กที่ประสบความสำเร็จในชีวิตมักจะมีมาจากครอบครัวที่บิดามารดา มีทัศนคติที่ดีต่อลูกและมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด การที่เด็กมีบิดามารดาที่เข้าใจตน ให้ความรักความอบอุ่นและช่วยเหลือในยามที่ต้องการ เด็กย่อมมีสุขภาพจิตที่ดีและการไม่มีปัญหาทางบ้านจะทำให้เด็กเรียนได้เต็มที่และประสบความสำเร็จในการเรียน เช่นเดียวกับผลการศึกษามอร์ไรว์ และวิลสัน (Morrow and Wilson) พบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมักจะมีบิดาที่ให้การชมเชยและการยอมรับ แสดงความสนใจและเข้าใจเด็กอย่างมาก เด็กมีความรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวในทางตรงกันข้าม เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมักจะมีบิดาที่เข้มงวดเข้มงวดกวดขันเด็กจนเกินไป และลงโทษเด็กบ่อย ๆ การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือต่ำ ดังที่ ประยูทธิ วัชรดิษฐ์ (2514 : 48 - 49) พบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ได้รับการอบรมเลี้ยงดูในแบบคาดหวังเอาเปรียบเด็กมากกว่าได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักและลงโทษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮิลเลียด (Hilliard, 1969 : 424) และมอร์ไรว์ และวิลสัน (Morrow and Wilson, 1961 : 508 - 514) ที่พบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือต่ำนั้น มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของบิดามารดาที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูด้วย กล่าวคือ เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบยอมรับ แสดงความสนใจและเข้าใจบุตรมากกว่าแบบทอดทิ้ง หรือการอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาเข้มงวด เข้มงวดกวดขันบุตรจนเกินไป ลงโทษบุตรบ่อย ๆ หรือมีเจตนาปกป้องหรือผลักดันบุตรมากเกินไป มีความคาดหวังกับเด็กในเรื่องความสำคัญสูงหรือต่ำเกินไป

นอกจากนี้ สมทรง สุวรรณเลิศ (2514 : 7 - 9) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเด็กที่มีปัญหาการเรียนต่ำกว่าความสามารถ พบว่า เนื่องมาจากปัญหาทางด้านอารมณ์ทำให้เด็กฉลาดเรียนไม่ดีเท่าที่ควรซึ่งมีสาเหตุหลายอย่าง เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวไม่ดี พ่อแม่ไม่ลงรอยกัน ทำให้เด็กพลอยวิตกกังวล ขาดความสุข บางที่พ่อแม่ไม่เข้าใจและไม่สนใจเด็ก ขาดความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพ่อแม่ ทำให้เด็กรู้สึกว่าการเรียนไม่มีประโยชน์ขาดกำลังใจ

เมื่อประมวลผลงานวิจัยของ วัฒนา พุ่มเล็ก (2513) นิภา พงศ์วิรัตน์ (2520) และระพีพันธ์ โพธิ์ศรี (2521) จะสรุปได้ว่า ปัญหาด้านหนึ่งที่นักเรียนเรียนไม่ดีส่วนใหญ่มีปัญหาด้านสุขภาพ แสดงว่าสุขภาพร่างกายไม่แข็งแรง ซึ่งเนื่องมาจากโรคภัยต่าง ๆ นี้มีส่วนทำให้ผู้เรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนซึ่งอาจเป็นเหตุให้นักเรียนมีผลการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริงได้

การสร้างแบบคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง

แบบคัดแยก AIM สร้างขึ้นในปี ค.ศ. 1986 โดย ซิลเวีย ริมม์ แห่ง "Family Achievement Clinic" ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นแบบสำรวจที่สร้างขึ้นจากพื้นฐานทางการปฏิบัติการทางจิตวิทยาคลินิกแห่งหนึ่งที่ทำงานร่วมกับเด็ก ครอบครัวและโรงเรียน เขาพบว่า 50% ของเด็กปัญหาเลิศ มีผลการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริง และปัญหาที่ทำให้เด็กปัญหาเลิศมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมาจากสภาพทางครอบครัวและโรงเรียน ปัญหาเหล่านี้ อาจพบได้ตั้งแต่เด็กเข้าศึกษาในโรงเรียนได้เพียง 2 - 3 ปี และถ้ามิได้รับความสนใจช่วยเหลือแก้ไขด้วยวิธีที่ถูกต้องในเวลาที่เหมาะสม ปัญหาจะเพิ่มมากขึ้นซึ่งยากต่อการแก้ไขในภายหลัง เขาจึงได้สร้างเครื่องมือคัดแยกเด็กประเภทนี้โดยให้ชื่อว่า AIM (Achievement Identification Measure) โดยคำนึงถึงองค์ประกอบที่คาดว่า เป็นสาเหตุเบื้องต้นที่ทำให้เด็กไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร 5 ประการ คือ การแข่งขัน ความรับผิดชอบ การควบคุมตนเอง การให้ความสำคัญในเรื่องผลการเรียน และการยอมรับนับถือ

จุดมุ่งหมายของการสร้างแบบคัดแยก AIM นี้ เพื่อจะค้นหาว่าเด็กคนใดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริงและมีลักษณะใดที่ทำให้เกิดผลเช่นนั้น ในกรณีของเด็ก

ปัญหาเลิศที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริงจะเห็นได้ยาก เพราะผล การเรียนจะดูไม่ห่างไกลจากความสามารถนัก จนไม่คิดว่าเป็นปัญหา เมื่อใช้แบบคัดแยก AIM มาช่วยวินิจฉัยว่า เด็กคนใดเข้าข่ายของผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริง ตั้งแต่เริ่มแรก จะช่วยป้องกันมิให้เกิดปัญหากับเด็กที่จะมีมากขึ้น ส่วนปัญหาจะเพิ่มขึ้นตามอายุ หรือไม่นั้น ก็แล้วแต่การเข้าไปช่วยเหลือในเวลาที่เหมาะสมเพียงใด และได้กระทำกันตอนใด อย่างไร

แบบคัดแยก AIM นี้ เป็นแบบประเมินที่ใช้อย่าง อาศัยการรายงานจากพ่อแม่ที่ตอบแบบ คัดแยกนี้จะแทนที่ได้จากแบบคัดแยกนี้จะบ่งชี้ว่า เด็กคนใดที่อยู่ในข่ายของเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถ และยังบอกถึงลักษณะของเด็กในด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อ การเรียนของเด็ก เช่น ด้านการแข่งขัน ความรับผิดชอบ การควบคุมตนเอง ฯลฯ แบบคัดแยกนี้ มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (Rimm, 1984 : 4) .93 และ .89 สำหรับเพศชาย และ .84 กับ .91 สำหรับเพศหญิง และในการวิเคราะห์ทำเกณฑ์ปกตินั้น เขาได้ทำการสำรวจเด็กวัยเรียน จากโรงเรียนต่าง ๆ มากกว่า 500 โรงเรียน เป็นนักเรียนจากในเมือง ชนบท และกึ่งชนบทใน ภาคต่าง ๆ ของประเทศ การแปลคะแนนจากแบบคัดแยก AIM นี้ใช้การตีค่าจากตำแหน่ง เฮอร์เซนต์ไทล์ กล่าวคือ ถ้าคะแนนตกอยู่ในเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 80 ขึ้นไป แสดงว่า เด็กเรียน ตามระดับความสามารถที่มีอยู่จริง ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 60 - 80 แสดงว่า เด็กใช้ความ สามารถในระดับใกล้เคียงกับความเป็นจริง ประสบความสำเร็จพอสมควร อาจมีบางเรื่องที่ยัง อ่อน ต้องแก้ไข ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 40 - 60 แสดงว่า เด็กอาจมีปัญหาบางอย่างเกี่ยวกับการเรียนที่โรงเรียนแล้ว พ่อแม่ควรพิจารณารายละเอียดของคะแนนว่าควรแก้ไขด้านใด และ คะแนนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 40 เป็นกลุ่มล่อแหลมต่อการเป็นเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริง ควรพิจารณารายละเอียดว่าควรแก้ไขด้านใดโดยด่วน

สำหรับประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2532 ศรียา นิยมธรรม ได้ทำการวิจัยร่วมกับซิลเวีย ริมม์ โดยสร้างแบบคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่ แท้จริง และนำมาใช้กับเด็กไทย ผู้ตอบแบบคัดแยกนี้คือ พ่อแม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อายุระหว่าง 7 - 15 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนเป็นเพศชาย 250 คน เพศหญิง 264 คน จำนวนทั้งหมด 514 คน ผลของการศึกษา

สรุปได้ว่า แบบคัดแยกนี้มีค่าความเชื่อมั่น .93 สำหรับเพศชาย และ .91 สำหรับเพศหญิง มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและมีค่าความเที่ยงตรงตามเกณฑ์สูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนเกณฑ์ปกติที่ใช้ในการแปลผล ผู้วิจัยได้จัดตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Ranks) โดยใช้คะแนนรวมของแบบคัดแยกทั้งฉบับ ในแต่ละระดับชั้นโดยจำแนกเพศและสรุปรวมเป็นเกณฑ์กลาง ดังนี้คือ เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 80 ขึ้นไป หมายถึง เป็นเด็กที่มีผลการเรียนและการทำงานตามระดับความสามารถ เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 60 - 80 หมายถึง เด็กที่ใช้ความสามารถในระดับใกล้เคียงกับความเป็นจริง ประสบความสำเร็จพอสมควร อาจมีบางเรื่องที่ยังต้องแก้ไข เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 40 - 60 หมายถึง เด็กที่อาจมีปัญหาบางอย่างเกี่ยวกับการเรียนที่โรงเรียนแล้ว ซึ่งพ่อแม่ควรพิจารณารายละเอียดของคะแนนว่าควรแก้ไขด้านใด ส่วนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ต่ำกว่า 40 หมายถึง สภาพที่ล่อแหลมต่อการเป็นเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริง ควรพิจารณารายละเอียดว่าควรแก้ไขด้านใดโดยด่วน

สำหรับรายละเอียดของคุณลักษณะในแต่ละด้าน ผู้วิจัยได้ลำดับที่สเตรโนไว้ดังนี้ สเตรโน 1 - 2 แสดงว่า เด็กมีปัญหามากในด้านนั้น สเตรโนที่ 3 - 4 แสดงว่า ลักษณะด้านนั้น ๆ จะต้องเอาใจใส่แก้ไข สเตรโนที่ 5 แสดงว่า ลักษณะด้านนั้นอยู่ในระดับปานกลาง สเตรโนที่ 6 - 7 แสดงว่า คะแนนในด้านนั้นอยู่เหนือเกณฑ์เฉลี่ย สเตรโนที่ 8 - 9 แสดงว่า ลักษณะด้านนั้นของเด็กมีผลดีต่อผลสัมฤทธิ์ของเด็กอย่างมาก

ข้อสรุป แบบคัดแยก AIM นี้สร้างขึ้นโดยคำนึงถึงองค์ประกอบที่คาดว่า เป็นสาเหตุเบื้องต้น ที่ทำให้เด็กไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร 5 ประการ คือ การแข่งขัน ความรับผิดชอบ การควบคุมตนเอง การให้ความสำคัญในเรื่องผลการเรียน และการยอมรับกับถือเพื่อจะค้นหาว่าเด็กคนใดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริงและมีลักษณะใดที่ทำให้เกิดผลเช่นนั้น แบบคัดแยก AIM นี้เหมาะกับเด็กในวัยเรียนเท่านั้น ส่วนปัญหาจะเพิ่มขึ้นตามอายุหรือไม่นั้น ก็สุดแล้วแต่การเข้าไปช่วยเหลือแต่โดยเน้น ว่าได้กระทำกันตอนใด อย่างไร

งานวิจัยที่เกี่ยวกับเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริงนี้ ยังมีไม่มากนักส่วนใหญ่จะทำการค้นคว้าวิจัยกันในกลุ่มของผู้ที่สนใจเด็กปัญญาเลิศ ซึ่งได้แก่

ไมเนอร์ (Miner. 1957 : 16) กล่าวว่า เด็กปัญญาเลิศที่มีผลการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริงมีถึงร้อยละ 54.6 จากกลุ่มตัวอย่าง 251 คน ที่เขาทำการศึกษา ทั้งยังพบอีกว่าเด็กเหล่านี้แสดงความสามารถที่ต่ำกว่าความเป็นจริงอย่างน้อย 4 ปี กระทรวงศึกษาธิการของประเทศสหรัฐอเมริกาเอง ก็คาดคะเนว่าครึ่งหนึ่งของนักเรียนชาย ที่เป็นเด็กฉลาด (มีความสามารถสูงกว่าระดับเฉลี่ย) เป็นเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าที่เป็นจริง และเด็กผู้หญิงที่มีลักษณะเช่นนี้จะมีประมาณ 1 ใน 4 ของนักเรียนหญิงทั้งหมด ดังนั้นเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าความสามารถที่เป็นจริงจึงมักเป็นเด็กผู้ชาย โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา ส่วนเด็กผู้หญิงนั้นมักพบเมื่ออยู่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นไป

ชอว์ และแมคเคน (Shaw and McCuen. 1960 : 103 - 108) พบว่าเด็กระดับ ม.5, ม.6 ที่ได้คะแนนสูงสุด 25 เปอร์เซนต์แรก จากการทดสอบแบบทดสอบวัดความสามารถทั่วไป ด้านความถนัดทางการเรียน (Pintner General Ability Test of Learning Aptitude) นั้น เป็นเด็กฉลาด อย่างไรก็ตามในบรรดากลุ่มเด็กฉลาดเหล่านี้เขาพบว่า นักเรียนชายจำนวน 36 คน และนักเรียนหญิงจำนวน 17 คน เป็นเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริง

เบอร์ทรานด์ (Bertrand. 1987 : 79) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาด้านการสำรวจหาเด็กเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่ไม่มีสาเหตุ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าปัญหาของนักเรียนเหล่านี้เกิดขึ้นมาจากการทำตามอย่าง (Identification) และการจูงใจ (Motivation) นักเรียนเหล่านี้ไม่ได้มีความพึงพอใจกับชีวิตในโรงเรียน แต่นักเรียนเหล่านี้เป็นคนที่มีความใฝ่ฝันชอบพอมากและมีความขี้ขลาดในการเข้าสังคม การมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของนักเรียนเหล่านี้เป็นการตอบสนองเชิงเหตุผลและเชิงการปรับตัวต่อองค์ประกอบต่าง ๆ ภายในสภาพแวดล้อมของเขา

เอล นาจเควี (EI - Najdawi, 1988 : 101) ทำการวิจัยเรื่องความแตกต่างในด้านความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนเอง ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ และระดับชั้นของเด็กปัญญาเลิศที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และเด็กปัญญาเลิศที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ระดับชั้นประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า เด็กปัญญาเลิศในฐานะที่เป็นกลุ่มมีภาพโครงสร้างข้อมูลคล้ายกับกลุ่มปกติฐาน ยกเว้นความคิดรวบยอดด้านสมรรถภาพทางด้านการเรียนที่สูงกว่ากลุ่มปกติฐาน สำหรับความแตกต่างภายในกลุ่ม พบว่า เด็กนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นท่าจะแนบในมิติส่วนใหญ่ของความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนเองต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนระดับประถมศึกษา แม้ว่าการปฏิสัมพันธ์กับระดับความสัมฤทธิ์ผล จะ ไม่มีปรากฏในลักษณะเดียวกันกับสมรรถภาพทางด้านการเรียนก็ตาม ความแตกต่างระหว่างเพศของกลุ่มตัวอย่างนี้เป็นไปตามการวิจัยครั้งก่อน ๆ ซึ่งแสดงว่า เด็กผู้หญิงพิจารณาตนเองสูงกว่าเด็กชายในด้านความประพฤติ ด้านพฤติกรรม ในขณะที่เด็กผู้ชาย มองเห็นตนเองสูงกว่าเด็กผู้หญิงในความคิดรวบยอดด้านการกีฬา และด้านลักษณะรูปร่างทางกาย เมื่อเปรียบเทียบมิติทั้งหมดแล้ว เด็กปัญญาเลิศเหล่านี้มีความคิดรวบยอด ทางด้านการเรียนสูงกว่าความคิดรวบยอดทางด้านพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญ

เบรสนาฮาน (Bresnahan, 1990 : 2678) ได้ศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนปัญญาเลิศที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนักเรียนปัญญาเลิศที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ : ผลการเรียนของนักเรียนชายอายุ 9 - 11 ปี โดยวัดจากแบบวัดสติปัญญาการคิด (เด็กอายุ 9 ขวบ และอายุ 11 ขวบ) กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนชายชั้น ป.4 และ ป.5 ที่มีสติปัญญาสูง จากระบบโรงเรียนแห่งหนึ่ง จำนวน 60 คน ผู้วิจัยได้คัดเลือกเด็กปัญญาเลิศที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจำนวน 22 คน และเด็กปัญญาเลิศที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โดยใช้แบบสำรวจรายการจากครูและคะแนนของเด็กในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่ไม่มีปัญหาทางด้านร่างกายอารมณ์และการเรียนรู้ และไม่เป็นผู้ที่ได้รับการส่งตัวให้เข้ารับบริการการศึกษาพิเศษมาก่อน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มเกี่ยวกับด้านอายุ ชั้นทางสังคม สถานภาพการแต่งงานของพ่อแม่ ลำดับที่เกิด หรือแนวโน้มในการใช้มือเดียว ผลการวิจัยปรากฏว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงท่าจะแนบได้ดีกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในงานเกี่ยวกับการวางแผน และการจัดองค์การเป็นส่วนใหญ่ ไม่ปรากฏความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ในคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ Rey - Osterrieth มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ในมาตราวัดเรียงลำดับเหตุการณ์ K - ABC กล่าวคือ นักเรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะทำคะแนนได้ดีกว่าไม่ปรากฏความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในคะแนนที่วัดได้จากมาตราวัดแบบเหตุการณ์ (Simultaneous Scale) นักเรียนผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงทำคะแนนได้ดีกว่านักเรียนผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในแบบทดสอบสีและคำ ของ Stroop ซึ่งเป็นแบบวัดความยืดหยุ่นทางด้านความคิด ผลของงานด้านความสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการในแบบทดสอบ K - ABC จำนวน 5 งานนั้นพบว่า มีความแตกต่างในแบบทดสอบย่อย 3 แบบทดสอบ ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนมากที่สุด โดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงทำคะแนนได้ดีกว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญปรากฏในกระสวนแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ย่อย เกี่ยวกับข้อเด่นและข้อด้อย ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า นักเรียนปัญญาเลิศที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำหลายคน มีข้อเสียเปรียบในสภาพห้องเรียนแบบดั้งเดิม เนื่องจากรูปแบบทางด้านสติปัญญาการคิดของพวกเขาไม่สอดคล้องกับวิธีสอนและข้อเรียกร้องทางด้านวิชาการของสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้

จากเอกสารงานวิจัยที่กล่าวมานี้ พอสรุปได้ว่าการช่วยเหลือเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริงนั้น เป็นเรื่องสำคัญที่ไม่ควรมองข้ามไป และการช่วยเหลือจะทำได้ก็ต่อเมื่อเราสามารถค้นหาเด็กเหล่านั้น ให้พบเสียก่อน การสร้างเครื่องมือเพื่อคัดแยกเด็กประเภทนี้จึงเป็นเรื่องจำเป็นที่มีโอกาสจะเลยได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี มีอายุอยู่ระหว่าง 9 - 12 ปี

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. คัดเลือกโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนมากที่สุดในแต่ละสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ คัดเลือกมาอำเภอละ 1 โรงเรียน ได้จำนวน 10 โรงเรียน
2. สุ่มนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก โรงเรียนละ 1 ห้องเรียน ได้จำนวนห้องเรียนทั้งหมด 10 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 356 คน เพื่อใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการหาเพศที่ปกติ ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ลำดับที่	อำเภอ	โรงเรียน	ชาย	หญิง	รวม
1	เมืองสุพรรณบุรี	สุพรรณภูมิ	19	29	48
2	ดอนเจดีย์	ดอนเจดีย์	23	11	34
3	ด่านช้าง	ด่านช้าง	19	21	40
4	เดิมบางนางบวช	วัดท่าช้าง	22	16	38
5	บางปลาม้า	วัดห้องลม	10	14	24
6	ศรีประจันต์	วัดโพธิ์นฤมิตร	17	19	36
7	สองพี่น้อง	วัดทุ่งคอก	16	19	35
8	สามชุก	สมเด็จพระวันรัต	18	17	35
9	อู่ทอง	บ้านท่าพระยาจักร	16	14	30
10	หนองหญ้าไซ	วัดหนองหลวง	16	20	36
รวมทั้งสิ้น			176	180	356

3. คัดเลือกนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลองหาคุณภาพเครื่องมือซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างคนละกลุ่มกับกลุ่มตัวอย่างในการหาเกณฑ์ปกติ โดยทำการหากลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถจำนวน 50 คน โดยคัดเลือกเด็กที่มี IQ ในระดับ 110 ขึ้นไป และมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของผลการเรียนตั้งแต่ 69 ลงมา กับกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงตามความสามารถที่แท้จริง จำนวน 50 คน โดยคัดเลือกเด็กที่มี IQ ในระดับ 110 ขึ้นไป และมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของผลการเรียนตั้งแต่ 70 ขึ้นไป ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลองหาคุณภาพเครื่องมือ รวมจำนวนทั้งสิ้น 100 คน

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยดัดแปลงจากแบบคัดแยกของศรียา นิยมธรรม โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาและรวบรวมทฤษฎีเกี่ยวกับเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถ
2. สร้างแบบคัดแยกเป็นรายข้อให้ครอบคลุมเนื้อหาตามขอบเขตของการวิจัยโดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า 4 ระดับ มีคำตอบให้เลือก ได้ข้อคำถาม 80 ข้อ
3. นำแบบคัดแยกที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแก้ไขและปรึกษาประธานกรรมการ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในเนื้อหา
4. นำแบบคัดแยกไปขอคำแนะนำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา 3 ท่าน คือ ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ผจงจิต อินทสุวรรณ และรองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ 2 ท่าน คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู และดร.พัชรวิทย์ กาเนิดเพชร เพื่อตรวจสอบด้านความเที่ยงตรงเชิงพื้นิจ (Face Validity) ของแบบคัดแยก แก้ไข ปรับปรุงแบบคัดแยกตามข้อเสนอแนะ
5. นำแบบคัดแยกที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการหาคุณภาพเครื่องมือ โดย
 - 5.1 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบคัดแยก โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient)
 - 5.2 หาค่าความเที่ยงตรงตามสภาพ โดยวิธีเทคนิคกลุ่มที่รู้จักอยู่แล้ว (Known Group Technique) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงตามความสามารถที่แท้จริงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริง วิเคราะห์ความแตกต่างโดยวิธี t - test สำหรับกลุ่มที่รู้จักว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริง คือ นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของผลการเรียนตั้งแต่ 69 ลงมา แต่มี IQ ในระดับ 110 ขึ้นไป ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงตาม

ความสามารถที่แท้จริง คือ นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของผลการเรียนตั้งแต่ 70 ขึ้นไป และมี IQ ในระดับ 110 ขึ้นไป

5.3 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการตอบแบบคัดแยกโดยเด็กเป็นผู้ตอบกับคะแนนที่ได้จากการตอบแบบคัดแยกโดยผู้ปกครองเป็นผู้ตอบจำนวน 50 คน ใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

6. การสร้างเกณฑ์ปกติ โดยนำคะแนนจากการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างไปคำนวณหาตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์สำหรับคะแนนรวม ส่วนคะแนนในแต่ละด้านนี้ นำไปคำนวณหาค่า Stanine

7. จัดทำคู่มือคำแนะนำการใช้ และจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แบบคัดแยก

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริง ซึ่งผู้วิจัยได้ดัดแปลงจากแบบคัดแยกของ ศรียา นิยมธรรม ลักษณะของคำถามเป็นข้อความที่วัดคุณลักษณะต่าง ๆ ของเด็กแต่ละคน โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า 4 ระดับ มีคำตอบให้เลือก ผู้ที่ตอบแบบคัดแยกคือ นักเรียน ลักษณะต่าง ๆ ที่ประมวลไว้ในข้อความจะมีลักษณะของเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริง โดยจำแนกเป็นลักษณะใหญ่ ๆ 5 ด้าน คือ ด้านการแข่งขัน ความรับผิดชอบ การควบคุมตนเอง การมองเห็นความสำคัญในเรื่องผลการเรียน และการยอมรับนับถือ คำถามทั้งหมดมี 80 ข้อ ดังแสดงในภาคผนวก ก

ลักษณะความแตกต่างของการคิดแปลงแบบคัดแยกมีดังนี้

รายละเอียด	ลักษณะความแตกต่าง	
	ผู้วิจัย	ศรียา นิยมธรรม
1. ผู้ตอบแบบคัดแยก	เด็กนักเรียน	ผู้ปกครอง
2. ลักษณะของคำถาม	แบบสถานการณ์ และข้อความ	ข้อความ
3. ลักษณะของคำตอบ	มีคำตอบให้เลือกและกำหนด คะแนนเป็น 1, 2, 3 และ 4	กำหนดคะแนนเป็น 1, 2, 3, 4 และ 5

2. เครื่องมือในการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

คือ แบบคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าที่เป็นจริง ของศรียา นิยมธรรม ลักษณะของคำถามเป็นข้อความที่วัดคุณลักษณะต่าง ๆ ของเด็กแต่ละคน โดยให้การประเมินค่าว่าเด็กมีพฤติกรรมนั้น ๆ อยู่ในระดับใดใน 5 ระดับ ผู้ตอบแบบคัดแยก คือ พ่อ แม่ หรือผู้ปกครอง ลักษณะต่าง ๆ ที่ประมวลไว้ในข้อคำถามจะมีลักษณะของเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริง โดยจำแนกเป็นลักษณะใหญ่ ๆ 5 ด้าน คือ ด้านการแข่งขัน ด้านความรับผิดชอบ ด้านการควบคุมตนเอง ด้านการให้ความสำคัญในเรื่องผลการเรียน และด้านการยอมรับนับถือ คำถามทั้งหมดมี 77 ข้อ เครื่องมือนี้หาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 41.493$) ค่าความเที่ยงตรงตามเกณฑ์มีค่าเท่ากับ .61 และ .50 ($p < .01$) สำหรับผู้ชาย และเท่ากับ .59 และ .51 ($p < .01$) สำหรับผู้หญิง มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น .93 สำหรับผู้ชายและ .91 สำหรับผู้หญิง

ในการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบคัดแยกนี้ ใช้คะแนนจากการตอบแบบคัดแยกของผู้ปกครองนักเรียน

ตัวอย่างคำถาม

คำชี้แจง โปรดประเมินพฤติกรรมของตนเองตามรายละเอียดที่กำหนดให้ในแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย (X) ทับตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ในคำตอบข้อย่อยเพียงข้อเดียว ในกระดาษคำตอบซึ่งตรงกับลักษณะของตัวเองมากที่สุด โปรดอย่าขีดเขียนในแบบคัดแยกนี้ กรุณาตอบในกระดาษคำตอบเท่านั้น

ด้านการแข่งขัน

1. นัยนาลงวิ่งแข่ง 100 เมตร ผลปรากฏว่า วิ่งได้อันดับสุดท้าย ถ้านักเรียนเป็นนัยนา และมีการแข่งขันครั้งต่อไป นักเรียนจะทำอย่างไร
 - ก. ลงวิ่งแข่งทุกครั้ง ไม่ว่าจะแพ้หรือชนะ
 - ข. จะลงวิ่งแข่งครั้งต่อไป เมื่อแน่ใจว่าชนะ
 - ค. ถ้ามีการแข่งขันครั้งต่อไป จะลงวิ่งเป็นครั้งสุดท้าย
 - ง. ไม่ลงวิ่งแข่งอีกเลย

2. สมศักดิ์เคยเป็นนักกีฬาฟุตบอลตัวจริง ในปีนี้ผู้ควบคุมทีมให้สมศักดิ์ เป็นนักกีฬาตัวสำรอง ในการแข่งขันนัดแรก ถ้าท่านเป็นสมศักดิ์ ท่านจะทำอย่างไรกับการฝึกซ้อมในครั้งนี้
 - ก. ขอลาออกจากทีมเพราะเห็นว่าผู้ควบคุมทีมไม่เห็นความสำคัญ
 - ข. ลงฝึกซ้อมบ้างตามแต่โอกาสอำนวย
 - ค. ลงฝึกซ้อมตามปกติ เพื่อช่วยให้ผู้เล่นในทีมแข็งแกร่งยิ่งขึ้น
 - ง. ลงฝึกซ้อมเป็นบางครั้ง เพื่อผู้ควบคุมทีมจะได้เห็นความสำคัญของตน

ด้านความรับผิดชอบ

1. นักเรียนมีการบ้านเลขคณิต ซึ่งเป็นวิชาที่นักเรียนทำได้บ้าง ทำไม่ได้บ้าง นักเรียนจะทำอย่างไร
 - ก. พยายามทำเองตามที่เข้าใจโดยไม่ต้องให้พ่อ (แม่) สั่ง
 - ข. ทำเฉพาะข้อที่ทำได้
 - ค. ไม่ทำเพราะไม่ชอบวิชานี้
 - ง. ทำเองถ้าหากมีพ่อ (แม่) ควบคุมบังคับให้ทำ

2. บ่ายวันอาทิตย์ในขณะที่ประวิทย์นั่งทำการบ้านที่จะส่งครูในวันจันทร์ มีเพื่อน ๆ มาเยี่ยมบ้านและชวนไปคนตรีซึ่งนาน ๆ จะมีสักครั้ง ถ้านักเรียนเป็นประวิทย์ นักเรียนจะทำอย่างไร
 - ก. รีบไปทันทีเพราะนาน ๆ จะมีคนตรีสักครั้ง
 - ข. ทำการบ้านให้เสร็จแล้วจึงไป
 - ค. ให้เพื่อนช่วยทำครึ่งหนึ่ง ตัวเองทำครึ่งหนึ่ง
 - ง. ทำการบ้านได้ครึ่งเดียว แล้วตามเพื่อนไปเพราะกลัวไม่ทัน

ด้านการควบคุมตนเอง

1. ขณะที่แดงกำลังเล่นอยู่กับคำ คำได้ล้อเลียนชื่อพ่อแม่ของแดง ถ้านักเรียนเป็นแดง นักเรียนจะทำอย่างไร
 - ก. ทำร้ายคำทันที
 - ข. ได้ตอบคำ โดยล้อเลียนชื่อพ่อแม่ของคำบ้าง
 - ค. เดินหนีคำไปเลย
 - ง. ไปฟ้องครู

2. นักเรียนเห็นตุ๊กตาของเพื่อนแล้วอยากได้มาก นักเรียนจะทำอย่างไร
 - ก. ขอเงินแม่ไปซื้อตุ๊กตา
 - ข. เก็บเงินค่าขนมไว้ซื้อเอง
 - ค. แอบหยิบไปเล่นโดยไม่บอกให้เพื่อนรู้และนำมาคืน
 - ง. หยิบของเพื่อนเก็บไว้เล่นที่บ้าน

ด้านการมองเห็นความสำคัญในเรื่องผลการเรียน

1. ทุกวันที่ตีกับจุ่มเดินไปโรงเรียน จุ่มมักบ่นเสมอว่า ไม่อยากไปโรงเรียน
 เพื่อโรงเรียน ถ้านักเรียนเป็นตีนักเรียนจะทำอย่างไร
 - ก. เห็นด้วยกับจุ่มเพราะเข็ที่ต้องไปโรงเรียน
 - ข. บางครั้งก็เห็นด้วยกับจุ่ม และขาดเรียนบ้าง
 - ค. เห็นด้วยกับจุ่มเป็นบางครั้ง แต่ไม่เคยขาดเรียน
 - ง. บอกกับจุ่มให้เห็นถึงความสำคัญของการไปเรียนหนังสือ

2. เมื่อวิชิตนำผลการเรียนมาให้แม่ดู แม่ของวิชิตจะแสดงความพอใจ หรือดีใจเสมอ
 ที่วิชิตได้เกรดดี ๆ ถ้านักเรียนได้เกรดดี ๆ แม่ของนักเรียนแสดงอาการอย่างไร
 - ก. คุณผลการเรียนแล้วแสดงอาการเฉย ๆ
 - ข. บางครั้งก็แสดงความพอใจ บางครั้งก็เฉย ๆ
 - ค. ส่วนมากจะแสดงความพอใจ
 - ง. แสดงความพอใจทุกครั้งทีนักเรียนได้เกรดดี ๆ

ด้านการยอมรับนับถือ

1. ขณะที่นักเรียนกำลังดูทีวี พ่อของนักเรียนบอกให้นักเรียนหยุดดูทีวี เพราะคึกแล้ว
 นักเรียนจะทำอย่างไร
 - ก. หยุดดูตามที่พ่อบอกทุกครั้ง
 - ข. สนใจคำที่พ่อพูดบ้าง แต่ก็ยังดูทีวีต่อไป
 - ค. ไม่สนใจที่พ่อพูด
 - ง. ทำตามที่พ่อบอกเกือบทุกครั้ง

2. แม่บอกผู้ช่วยทำงานบ้านบ้าง ถ้านักเรียนเป็นผู้คนนักเรียนจะทำอย่างไร
 - ก. ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้
 - ข. สนใจคำที่แม่บอกแต่ทำให้เป็นบางครั้ง
 - ค. ช่วยงานตามที่แม่บอกทุกครั้ง
 - ง. ทำตามที่แม่บอกเกือบทุกครั้ง

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย และหนังสือขอความร่วมมือจากสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอทุกอำเภอ
2. ติดต่อโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลพร้อมทั้งนัดหมาย วัน เวลา ที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล
3. นำแบบคัดแยกที่ใช้เป็นเครื่องมือไปให้นักเรียนตอบ ตามวัน เวลา ที่ได้นัดหมายไว้กับทางโรงเรียนโดยผู้วิจัยได้ออกไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
4. นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ไปวิเคราะห์ผลต่อไป

วิธีจัดการกับข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐานของแบบคัดแยก ได้แก่
 - 1.1 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 59)
 - 1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 64)
2. หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบคัดแยกโดย
 - 2.1 การหาค่าความเที่ยงตรงตามสภาพ โดยวิธีเทคนิคของกลุ่มที่รู้จักอยู่แล้ว โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงตามความสามารถที่แท้จริงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริงโดยใช้ t - test (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 86)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาแจกแจง
	\bar{X}_1	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
	\bar{X}_2	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
	S_1^2	แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1
	S_2^2	แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 2
	n_1	แทน จำนวนคนในกลุ่มที่ 1
	n_2	แทน จำนวนคนในกลุ่มที่ 2

2.2 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยใช้สูตรคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนของแบบคัดแยกที่ตอบโดยเด็ก กับคะแนนของแบบคัดแยกที่ตอบโดยผู้ปกครอง (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 70)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนตัวแปร X กับตัวแปร Y
	$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนน X
	$\sum Y$	แทน ผลรวมของคะแนน Y
	$\sum X^2$	แทน ผลรวมของ X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	แทน ผลรวมของ Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum XY$	แทน ผลรวมของผลคูณ X กับ Y ทุกคู่
	N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบคัตแยก คำนวณโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา
(α - Coefficient) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524 : 171)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบคัตแยก
 n แทน จำนวนข้อของข้อสอบ
 s_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนข้อหนึ่ง ๆ
 s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

4. ทาคะแนนเกณฑ์ปกติ (Norms) โดยการหาตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ของคะแนนรวม
ที่ได้นักเรียนทั้งหมด

สำหรับรายละเอียดแต่ละด้านนั้น ใช้ในการคำนวณค่า Stanine เพื่ออธิบายลักษณะที่
เป็นปัญหาอย่างน้อยตามลำดับ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X} Stanine แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานเก่า (Stanine Score)

\bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย

S.D แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t - test

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตอน ๆ ดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน
2. ค่าความเที่ยงตรงตามสภาพ
3. ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง
4. ค่าความเชื่อมั่น
5. เกณฑ์ปกติของแบบคัดแยกจากตำแหน่งที่เบอร์ เทนส์ ไทล์ และค่าสเตรโน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน

แบบคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริงนั้น เป็นแบบคัดแยกที่วัดคุณลักษณะต่าง ๆ ของเด็ก 5 ด้าน จากการตอบแบบคัดแยกของนักเรียนเอง กลุ่มตัวอย่าง 356 คน ได้ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยสเตรโนของคะแนนในแต่ละด้าน ดังนี้

ตาราง 2 สรุปคะแนนรวมเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแยกเป็นรายโรงเรียน

โรงเรียน	เพศ	การแข่งขัน	ความประทับใจ	การควบคุมตนเอง	การมองเห็นความสำเร็จเรื่องผลการเรียน	การยอมรับนับถือ	\bar{X} รวมเฉลี่ย
		\bar{X} Stanine	\bar{X} Stanine	\bar{X} Stanine	\bar{X} Stanine	\bar{X} Stanine	
1. สุพรรณภูมิ	บ	6.00	6.21	5.79	5.47	5.58	49.46
	ญ	6.62	5.86	6.28	5.76	5.03	51.21
2. คอนแวนต์	บ	5.09	5.52	5.00	5.04	5.52	47.77
	ญ	5.64	4.45	5.64	5.73	6.00	49.93
3. ด่านช้าง	บ	3.89	4.16	4.26	4.89	4.42	45.06
	ญ	5.10	4.67	6.19	5.05	5.05	49.42
4. วัดท่าช้าง	บ	4.50	4.95	4.50	4.95	4.59	46.22
	ญ	3.69	3.69	4.31	4.38	3.88	46.20
5. วัดช่องลม	บ	1.40	1.40	1.30	2.20	2.20	36.70
	ญ	5.07	4.57	4.86	5.43	4.00	48.34
6. วัดโพธิ์นิมิตร์	บ	3.35	3.47	2.94	3.59	3.65	42.18
	ญ	4.58	3.74	4.26	4.32	4.68	47.17

ตาราง 2 (ต่อ)

โรงเรียน	เพศ	การแข่งขัน \bar{x} Stanine	ความรับผิดชอบ \bar{x} Stanine	การควบคุมตนเอง \bar{x} Stanine	การมองเห็น ความสำคัญเรื่อง ผลการเรียน \bar{x} Stanine	การยอมรับ นับถือ \bar{x} Stanine	\bar{x} รวมเฉลี่ย
7. วัดทุ่งคอก	ช	4.19	4.50	4.00	4.50	4.69	45.43
	ญ	4.21	5.00	5.58	5.32	5.58	49.42
8. สมเด็จพระวันรัตน์	ช	5.33	5.33	5.00	5.00	5.00	48.00
	ญ	4.18	5.24	5.06	4.88	4.41	48.26
9. บ้านท่าพระยาจักร์	ช	6.19	6.44	6.00	6.31	5.88	50.44
	ญ	5.36	4.64	5.14	4.86	5.07	48.73
10. วัดหนองหลวง	ช	7.56	7.75	7.63	8.06	6.88	54.05
	ญ	5.10	4.50	4.60	4.70	5.65	48.43
- ค่าเฉลี่ย		4.84	4.82	4.93	5.04	4.85	47.58
- ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน		1.35	1.33	1.36	1.15	1.02	3.68

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบคัดแยกชุดนี้มีค่าคะแนนรวมเฉลี่ย 47.58 คะแนน และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.68 จากการวิเคราะห์เป็นรายด้าน ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของสเตรนนิ่งมีค่าระหว่าง 4.82 - 5.04 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าระหว่าง 1.02 - 1.36 ด้านการมองเห็นความสำคัญในเรื่องผลการเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้าน ความรับผิดชอบมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ส่วนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานนั้น ด้านการควบคุมตนเองมีค่า สูงสุดและด้านการยอมรับนับถือมีค่าต่ำสุด

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยในแต่ละโรงเรียน โดยแยกตามเพศจะเห็นได้ว่าแนวโน้ม ของคะแนนในแต่ละด้านมีดังนี้

ในด้านการแข่งขัน นักเรียนหญิงในโรงเรียนสุพรรณภูมิ โรงเรียนคอนเจดีย์ โรงเรียน ค่านช้าง โรงเรียนวัดช่องลม โรงเรียนวัดโพธิ์นฤมิตร โรงเรียนวัดทุ่งคอก มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า นักเรียนชาย แต่ในโรงเรียนวัดท่าช้าง โรงเรียนสมเด็จพระวันรัต โรงเรียนบ้านท่าพระยาจักร และโรงเรียนวัดหนองหลวง พบว่า นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนหญิง

ในด้านความรับผิดชอบ พบว่า นักเรียนชายในโรงเรียนสุพรรณภูมิ โรงเรียนคอนเจดีย์ โรงเรียนวัดท่าช้าง โรงเรียนสมเด็จพระวันรัต โรงเรียนบ้านท่าพระยาจักร และโรงเรียน วัดหนองหลวง มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนหญิง แต่ในโรงเรียนค่านช้าง โรงเรียนวัดช่องลม โรงเรียนวัดโพธิ์นฤมิตร และโรงเรียนวัดทุ่งคอก พบว่า นักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า นักเรียนชาย

ในด้านการควบคุมตนเอง ปรากฏว่า นักเรียนหญิงในโรงเรียนสุพรรณภูมิ โรงเรียน คอนเจดีย์ โรงเรียนค่านช้าง โรงเรียนวัดช่องลม โรงเรียนวัดโพธิ์นฤมิตร โรงเรียนวัดทุ่งคอก และโรงเรียนสมเด็จพระวันรัต มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชาย แต่ในโรงเรียนวัดท่าช้าง โรงเรียนบ้านท่าพระยาจักร และโรงเรียนวัดหนองหลวงพบว่า นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ย สูงกว่านักเรียนหญิง

ด้านการมองเห็นความสำคัญในเรื่องผลการเรียน พบว่า นักเรียนหญิงในโรงเรียน สุพรรณภูมิ โรงเรียนคอนเจดีย์ โรงเรียนค่านช้าง โรงเรียนวัดช่องลม โรงเรียนวัดโพธิ์นฤมิตร และโรงเรียนวัดทุ่งคอก มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชาย แต่ในโรงเรียนวัดท่าช้าง

โรงเรียนสมเด็จพระวันรัต โรงเรียนบ้านท่าพระยาจักร และโรงเรียนวัดหนองหลวง พบว่า นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนหญิง

ด้านการยอมรับนับถือ ปรากฏว่า นักเรียนหญิงในโรงเรียนคอนเจคีย์ โรงเรียนค่านช้าง โรงเรียนวัดช่องลม โรงเรียนวัดโพธิ์นฤมิตร โรงเรียนวัดทุ่งคอก มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชาย แต่ในโรงเรียนสุพรรณภูมิ โรงเรียนวัดท่าช้าง โรงเรียนสมเด็จพระวันรัต โรงเรียนบ้านท่าพระยาจักร และโรงเรียนวัดหนองหลวง พบว่า นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนหญิง

2. ค่าความเที่ยงตรงตามสภาพ

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มาตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงตามสภาพ โดยวิธี

การเทคนิคกลุ่มรูชี่คอยู่แล้ว โดยทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงตามความสามารถที่เป็นจริง กับกลุ่มที่รูชี่คว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่เป็นจริง จำนวน 100 คน มาตรวจสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย โดยใช้ t-test พบว่า แบบคัดแยกนี้สามารถจำแนกกลุ่มได้ตามสภาพที่เป็นจริงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มรูชี่ค

กลุ่มที่รูชี่ค	\bar{X}	S.D	t
ผลสัมฤทธิ์สูงตามความสามารถที่เป็นจริง	255.88	5.191	
ผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าความสามารถที่เป็นจริง	225.56	7.281	16.95**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

จากการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบคัดแยกที่เด็กเป็นผู้ตอบและคะแนนจากแบบคัดแยกที่ตอบโดยผู้ปกครอง พบว่า แบบคัดแยกสองฉบับนี้ มีความสัมพันธ์ (สอดคล้อง) ค่อนข้างสูง (.6634) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า เครื่องมือที่สร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูง

4. ค่าความเชื่อมั่น

ผู้วิจัยได้คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบคัดแยกในแต่ละด้านและรวมทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ในแต่ละด้านดังนี้ ด้านการแข่งขัน 0.5751 ด้านความรับผิดชอบ 0.600 ด้านการควบคุมตนเอง 0.7185 ด้านการมองเห็นความสำคัญในเรื่องผลการเรียน 0.6286 ด้านการยอมรับนับถือ 0.5612 และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบคัดแยกทั้งฉบับ 0.8738

5. การหาเกณฑ์ปกติ

5.1 การหาตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ของคะแนนจากแบบคัดแยกทั้งชุด

จากการนำคะแนนที่ได้มาสร้างเกณฑ์ปกติ โดยการหาตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Ranks) ของคะแนนจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ปรากฏผลดังแสดงในตาราง

ตาราง 4 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ สำหรับเด็กทั้งหมด

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
199.520	1.00	227.980	23.00	239.000	45.00
203.000	2.00	228.000	24.00	239.000	46.00
205.560	3.00	228.000	25.00	240.000	47.00
208.000	4.00	229.000	26.00	241.000	48.00
209.000	5.00	229.020	27.00	241.000	49.00
210.560	6.00	230.000	28.00	242.000	50.00
211.820	7.00	230.000	29.00	242.000	51.00
214.000	8.00	230.000	30.00	242.000	52.00
215.340	9.00	231.000	31.00	243.000	53.00
216.600	10.00	231.320	32.00	243.000	54.00
217.860	11.00	232.000	33.00	243.300	55.00
220.000	12.00	232.000	34.00	244.000	56.00
221.380	13.00	234.000	35.00	245.000	57.00
222.640	14.00	234.000	36.00	245.000	58.00
223.000	15.00	234.000	37.00	245.000	59.00
224.000	16.00	234.880	38.00	245.600	60.00
224.000	17.00	235.140	39.00	246.000	61.00
225.000	18.00	236.000	40.00	246.000	62.00
225.940	19.00	237.000	41.00	247.000	63.00
226.000	20.00	237.000	42.00	247.640	64.00
226.460	21.00	238.000	43.00	248.000	65.00
227.000	22.00	238.000	44.00	249.000	66.00

ตาราง 4 (ต่อ)

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
249.000	67.00	255.000	78.00	262.140	89.00
249.000	68.00	256.000	79.00	263.400	90.00
250.000	69.00	256.000	80.00	264.000	91.00
250.000	70.00	257.000	81.00	264.920	92.00
251.000	71.00	258.000	82.00	266.000	93.00
252.000	72.00	259.000	83.00	267.000	94.00
252.000	73.00	260.000	84.00	267.700	95.00
253.000	74.00	260.000	85.00	269.960	96.00
254.000	75.00	261.000	86.00	272.000	97.00
254.000	76.00	261.000	87.00	275.440	98.00
255.000	77.00	262.000	88.00	278.000	99.00

ตาราง 5 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ ด้านการแข่งขัน สำหรับเด็กทั้งหมด

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
30.000	1.00	40.000	23.00	43.650	45.00
32.140	2.00	41.000	24.00	44.000	46.00
33.710	3.00	41.000	25.00	44.000	47.00
34.000	4.00	41.000	26.00	44.000	48.00
34.850	5.00	41.000	27.00	44.000	49.00
36.000	6.00	41.000	28.00	44.000	50.00
36.000	7.00	41.000	29.00	44.000	51.00
36.000	8.00	41.000	30.00	44.000	52.00
37.000	9.00	41.000	31.00	45.000	53.00
37.000	10.00	42.000	32.00	45.000	54.00
37.270	11.00	42.000	33.00	45.000	55.00
38.000	12.00	42.000	34.00	45.000	56.00
39.000	13.00	42.000	35.00	45.000	57.00
39.000	14.00	42.000	36.00	45.000	58.00
39.000	15.00	43.000	37.00	45.000	59.00
39.000	16.00	43.000	38.00	45.000	60.00
39.000	17.00	43.000	39.00	46.000	61.00
39.260	18.00	43.000	40.00	46.000	62.00
40.000	19.00	43.000	41.00	46.000	63.00
40.000	20.00	43.000	42.00	46.000	64.00
40.000	21.00	43.000	43.00	46.000	65.00
40.000	22.00	43.000	44.00	46.620	66.00

ตาราง 5 (ต่อ)

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
47.000	67.00	49.000	78.00	51.000	89.00
47.000	68.00	49.000	79.00	51.000	90.00
47.000	69.00	49.000	80.00	51.000	91.00
47.000	70.00	49.000	81.00	51.440	92.00
47.000	71.00	49.000	82.00	52.000	93.00
47.000	72.00	49.000	83.00	52.000	94.00
48.000	73.00	50.000	84.00	53.000	95.00
48.000	74.00	50.000	85.00	53.000	96.00
48.000	75.00	50.000	86.00	53.000	97.00
48.000	76.00	50.000	87.00	54.000	98.00
48.000	77.00	50.160	88.00	54.430	99.00

ตาราง 6 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ ด้านความรับผิดชอบ สำหรับเด็กทั้งหมด

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
42.000	1.00	51.000	23.00	54.000	45.00
43.000	2.00	51.000	24.00	54.000	46.00
44.000	3.00	51.000	25.00	54.000	47.00
44.280	4.00	51.000	26.00	54.000	48.00
45.000	5.00	51.000	27.00	55.000	49.00
45.000	6.00	51.000	28.00	55.000	50.00
46.000	7.00	52.000	29.00	55.000	51.00
46.000	8.00	52.000	30.00	55.000	52.00
47.000	9.00	52.000	31.00	55.000	53.00
47.000	10.00	52.000	32.00	55.000	54.00
47.000	11.00	52.000	33.00	55.000	55.00
47.840	12.00	52.000	34.00	55.000	56.00
48.000	13.00	52.000	35.00	55.000	57.00
48.000	14.00	53.000	36.00	56.000	58.00
48.000	15.00	53.000	37.00	56.000	59.00
48.120	16.00	53.000	38.00	56.000	60.00
49.000	17.00	53.000	39.00	56.000	61.00
49.000	18.00	53.000	40.00	56.000	62.00
50.000	19.00	54.000	41.00	56.000	63.00
50.000	20.00	54.000	42.00	56.000	64.00
50.000	21.00	54.000	43.00	57.000	65.00
50.000	22.00	54.000	44.00	57.000	66.00

ตาราง 6 (ต่อ)

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
57.000	67.00	58.000	78.00	60.000	89.00
57.000	68.00	59.000	79.00	61.000	90.00
57.000	69.00	59.000	80.00	61.000	91.00
57.000	70.00	59.000	81.00	61.000	92.00
57.000	71.00	59.000	82.00	61.000	93.00
57.000	72.00	59.000	83.00	62.000	94.00
58.000	73.00	59.000	84.00	62.000	95.00
58.000	74.00	59.000	85.00	63.720	96.00
58.000	75.00	60.000	86.00	64.000	97.00
58.000	76.00	60.000	87.00	64.360	98.00
58.000	77.00	60.000	88.00	66.000	99.00

ตาราง 7 ค่าแห่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ ด้านการควบคุมตนเอง สำหรับเด็กทั้งหมด

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
42.930	1.00	55.000	23.00	59.000	45.00
46.620	2.00	55.000	24.00	59.000	46.00
47.000	3.00	55.000	25.00	59.000	47.00
48.000	4.00	56.000	26.00	59.000	48.00
48.000	5.00	56.000	27.00	59.000	49.00
49.000	6.00	56.000	28.00	59.000	50.00
50.170	7.00	56.000	29.00	59.000	51.00
51.000	8.00	56.000	30.00	59.000	52.00
52.000	9.00	56.610	31.00	60.000	53.00
52.000	10.00	57.000	32.00	60.000	54.00
52.000	11.00	57.000	33.00	60.000	55.00
52.000	12.00	57.000	34.00	60.000	56.00
52.000	13.00	57.000	35.00	60.000	57.00
52.000	14.00	57.160	36.00	60.000	58.00
53.000	15.00	58.000	37.00	60.000	59.00
53.000	16.00	58.000	38.00	60.000	60.00
53.000	17.00	58.000	39.00	60.910	61.00
54.000	18.00	58.000	40.00	61.000	62.00
54.000	19.00	58.000	41.00	61.000	63.00
54.000	20.00	59.000	42.00	61.000	64.00
54.000	21.00	59.000	43.00	61.000	65.00
54.000	22.00	59.000	44.00	61.000	66.00

ตาราง 7 (ต่อ)

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
61.000	67.00	63.000	78.00	65.000	89.00
62.000	68.00	63.000	79.00	65.000	90.00
62.000	69.00	63.800	80.00	66.000	91.00
62.000	70.00	64.000	81.00	66.000	92.00
62.000	71.00	64.000	82.00	67.000	93.00
62.000	72.00	64.000	83.00	67.000	94.00
63.000	73.00	65.000	84.00	67.000	95.00
63.000	74.00	65.000	85.00	68.000	96.00
63.000	75.00	65.000	86.00	68.000	97.00
63.000	76.00	65.000	87.00	69.000	98.00
63.000	77.00	65.000	88.00	70.690	99.00

ตาราง 8 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ ด้านการการมองเห็นความสำคัญในเรื่องผลการเรียน
สำหรับเด็กทั้งหมด

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
35.700	1.00	44.000	22.00	47.050	43.00
37.000	2.00	45.000	23.00	48.000	44.00
39.000	3.00	45.000	24.00	48.000	45.00
39.000	4.00	45.000	25.00	48.000	46.00
40.000	5.00	45.000	26.00	48.000	47.00
41.000	6.00	45.000	27.00	48.000	48.00
41.000	7.00	45.000	28.00	48.000	49.00
41.800	8.00	46.000	29.00	48.000	50.00
42.000	9.00	46.000	30.00	48.000	51.00
42.000	10.00	46.000	31.00	48.000	52.00
42.000	11.00	46.000	32.00	49.000	53.00
42.000	12.00	46.000	33.00	49.000	54.00
42.550	13.00	46.000	34.00	49.000	55.00
43.000	14.00	46.000	35.00	49.000	56.00
43.000	15.00	46.000	36.00	49.000	57.00
43.000	16.00	47.000	37.00	49.000	58.00
43.950	17.00	47.000	38.00	49.000	59.00
44.000	18.00	47.000	39.00	49.000	60.00
44.000	19.00	47.000	40.00	49.000	61.00
44.000	20.00	47.000	41.00	49.000	62.00
44.000	21.00	47.000	42.00	49.000	63.00

ตาราง 8 (ต่อ)

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
50.000	64.00	51.600	76.00	53.000	88.00
50.000	65.00	52.000	77.00	53.000	89.00
50.000	66.00	52.000	78.00	54.000	90.00
50.000	67.00	52.000	79.00	54.000	91.00
50.000	68.00	52.000	80.00	54.000	92.00
50.000	69.00	52.000	81.00	54.000	93.00
50.500	70.00	52.000	82.00	54.900	94.00
51.000	71.00	52.000	83.00	55.000	95.00
51.000	72.00	53.000	84.00	56.000	96.00
51.000	73.00	53.000	85.00	56.000	97.00
51.000	74.00	53.000	86.00	57.000	98.00
51.000	75.00	53.000	87.00	57.650	99.00

ตาราง 9 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ ด้านการยอมรับน้ำหนัก สำหรับเด็กทั้งหมด

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
26.000	1.00	33.000	23.00	35.000	45.00
26.620	2.00	33.000	24.00	36.000	46.00
27.000	3.00	33.000	25.00	36.000	47.00
28.000	4.00	33.060	26.00	36.000	48.00
28.550	5.00	34.000	27.00	36.000	49.00
29.000	6.00	34.000	28.00	36.000	50.00
29.000	7.00	34.000	29.00	36.000	51.00
29.480	8.00	34.000	30.00	36.000	52.00
30.000	9.00	34.000	31.00	36.000	53.00
30.000	10.00	34.000	32.00	36.000	54.00
30.000	11.00	34.000	33.00	36.000	55.00
31.000	12.00	34.000	34.00	36.000	56.00
31.000	13.00	34.000	35.00	36.000	57.00
31.340	14.00	35.000	36.00	36.980	58.00
32.000	15.00	35.000	37.00	37.000	59.00
32.000	16.00	35.000	38.00	37.000	60.00
32.000	17.00	35.000	39.00	37.000	61.00
32.000	18.00	35.000	40.00	37.000	62.00
33.000	19.00	35.000	41.00	37.000	63.00
33.000	20.00	35.000	42.00	37.000	64.00
33.000	21.00	35.000	43.00	37.000	65.00
33.000	22.00	35.000	44.00	37.000	66.00

ตาราง 9 (ต่อ)

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
37.000	67.00	38.000	78.00	40.000	89.00
37.000	68.00	38.000	79.00	40.000	90.00
38.000	69.00	39.000	80.00	40.000	91.00
38.000	70.00	39.000	81.00	40.520	92.00
38.000	71.00	39.000	82.00	41.000	93.00
38.000	72.00	39.000	83.00	41.000	94.00
38.000	73.00	39.000	84.00	41.000	95.00
38.000	74.00	39.000	85.00	41.000	96.00
38.000	75.00	39.000	86.00	41.000	97.00
38.000	76.00	39.000	87.00	42.000	98.00
38.000	77.00	39.280	88.00	43.690	99.00

ตาราง 10 ค่าแห่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ สำหรับเด็กชาย รวมทุกด้าน

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
197.000	1.00	224.000	23.00	232.200	45.00
199.320	2.00	224.000	24.00	234.000	46.00
201.740	3.00	224.500	25.00	234.000	47.00
203.000	4.00	225.080	26.00	234.840	48.00
203.000	5.00	226.000	27.00	236.000	49.00
206.960	6.00	226.000	28.00	236.000	50.00
208.060	7.00	226.000	29.00	237.000	51.00
209.000	8.00	226.000	30.00	237.160	52.00
210.220	9.00	226.980	31.00	238.000	53.00
211.800	10.00	227.000	32.00	238.000	54.00
212.380	11.00	228.000	33.00	238.900	55.00
213.960	12.00	228.000	34.00	239.480	56.00
214.540	13.00	228.000	35.00	241.000	57.00
216.000	14.00	228.000	36.00	241.000	58.00
216.700	15.00	229.000	37.00	242.000	59.00
217.280	16.00	229.040	38.00	242.000	60.00
219.720	17.00	230.000	39.00	243.000	61.00
220.440	18.00	230.000	40.00	243.000	62.00
221.020	19.00	230.000	41.00	243.000	63.00
222.600	20.00	231.000	42.00	243.120	64.00
223.000	21.00	231.000	43.00	244.000	65.00
223.760	22.00	232.000	44.00	245.000	66.00

ตาราง 10 (ต่อ)

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
245.000	67.00	251.240	78.00	260.620	89.00
245.000	68.00	252.000	79.00	262.000	90.00
245.000	69.00	253.400	80.00	262.000	91.00
246.000	70.00	254.000	81.00	263.360	92.00
246.180	71.00	254.560	82.00	264.000	93.00
247.000	72.00	255.000	83.00	264.520	94.00
247.000	73.00	255.000	84.00	266.000	95.00
247.920	74.00	255.300	85.00	266.680	96.00
248.000	75.00	256.000	86.00	268.260	97.00
249.080	76.00	256.920	87.00	271.520	98.00
250.000	77.00	259.040	88.00	276.940	99.00

ตาราง 11 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ สำหรับเด็กชาย ด้านการแข่งขัน

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
29.310	1.00	39.000	23.00	43.000	45.00
30.540	2.00	39.480	24.00	43.000	46.00
31.310	3.00	40.000	25.00	43.190	47.00
33.000	4.00	40.000	26.00	44.000	48.00
33.000	5.00	40.000	27.00	44.000	49.00
34.000	6.00	40.000	28.00	44.000	50.00
34.390	7.00	41.000	29.00	44.000	51.00
36.000	8.00	41.000	30.00	44.000	52.00
36.000	9.00	41.000	31.00	44.000	53.00
36.000	10.00	41.000	32.00	44.000	54.00
36.470	11.00	41.000	33.00	44.000	55.00
37.000	12.00	41.000	34.00	44.120	56.00
37.000	13.00	41.950	35.00	45.000	57.00
37.000	14.00	42.000	36.00	45.000	58.00
38.000	15.00	42.000	37.00	45.000	59.00
38.000	16.00	42.000	38.00	45.000	60.00
39.000	17.00	42.030	39.00	45.000	61.00
39.000	18.00	43.000	40.00	45.000	62.00
39.000	19.00	43.000	41.00	45.000	63.00
39.000	20.00	43.000	42.00	46.000	64.00
39.000	21.00	43.000	43.00	46.000	65.00
39.000	22.00	43.000	44.00	46.000	66.00

ตาราง 11 (ต่อ)

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
46.000	67.00	48.000	78.00	50.000	89.00
47.000	68.00	48.000	79.00	51.000	90.00
47.000	69.00	48.000	80.00	51.000	91.00
47.000	70.00	49.000	81.00	51.000	92.00
47.000	71.00	49.000	82.00	51.000	93.00
47.000	72.00	49.000	83.00	52.000	94.00
47.000	73.00	49.000	84.00	52.000	95.00
47.980	74.00	49.000	85.00	52.000	96.00
48.000	75.00	49.220	86.00	53.000	97.00
48.000	76.00	50.000	87.00	54.000	98.00
48.000	77.00	50.000	88.00	55.230	99.00

ตาราง 12 ตำแหน่งเบอรัเซนส์ไทล์ สำหรับเด็กชาย ด้านความรับผิดชอบ

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
40.240	1.00	49.000	23.00	53.000	45.00
42.000	2.00	49.000	24.00	53.000	46.00
42.860	3.00	49.000	25.00	53.000	47.00
43.000	4.00	50.000	26.00	53.000	48.00
44.000	5.00	50.000	27.00	53.000	49.00
44.000	6.00	50.000	28.00	54.000	50.00
44.340	7.00	50.000	29.00	54.000	51.00
45.000	8.00	51.000	30.00	54.000	52.00
45.000	9.00	51.000	31.00	54.000	53.00
46.000	10.00	51.000	32.00	54.000	54.00
46.000	11.00	51.000	33.00	54.000	55.00
46.440	12.00	51.000	34.00	54.000	56.00
47.000	13.00	51.700	35.00	54.340	57.00
47.000	14.00	52.000	36.00	55.000	58.00
47.000	15.00	52.000	37.00	55.000	59.00
47.000	16.00	52.000	38.00	55.000	60.00
48.000	17.00	52.000	39.00	55.000	61.00
48.000	18.00	52.000	40.00	55.000	62.00
48.000	19.00	52.420	41.00	55.000	63.00
48.000	20.00	53.000	42.00	55.000	64.00
48.020	21.00	53.000	43.00	55.000	65.00
49.000	22.00	53.000	44.00	55.000	66.00

ตาราง 12 (ต่อ)

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
55.000	67.00	57.000	78.00	59.000	89.00
56.000	68.00	57.000	79.00	59.000	90.00
56.000	69.00	58.000	80.00	59.000	91.00
56.000	70.00	58.000	81.00	59.000	92.00
56.000	71.00	58.000	82.00	59.660	93.00
56.000	72.00	58.000	83.00	60.280	94.00
56.340	73.00	58.000	84.00	61.000	95.00
56.880	74.00	58.000	85.00	61.000	96.00
57.000	75.00	58.320	86.00	61.140	97.00
57.000	76.00	59.000	87.00	62.760	98.00
57.000	77.00	59.000	88.00	66.000	99.00

ตาราง 13 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ สำหรับเด็กชาย ด้านการควบคุมตนเอง

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
39.260	1.00	53.000	23.00	57.000	45.00
42.780	2.00	53.000	24.00	57.980	46.00
45.890	3.00	53.000	25.00	58.000	47.00
47.000	4.00	54.000	26.00	58.000	48.00
47.150	5.00	54.000	27.00	58.000	49.00
48.000	6.00	54.000	28.00	58.000	50.00
48.000	7.00	54.000	29.00	58.000	51.00
48.000	8.00	54.000	30.00	58.760	52.00
48.670	9.00	55.000	31.00	59.000	53.00
49.300	10.00	55.000	32.00	59.000	54.00
50.000	11.00	55.000	33.00	59.000	55.00
50.560	12.00	55.000	34.00	59.000	56.00
51.000	13.00	56.000	35.00	59.000	57.00
51.820	14.00	56.000	36.00	59.000	58.00
52.000	15.00	56.000	37.00	59.000	59.00
52.000	16.00	56.000	38.00	59.000	60.00
52.000	17.00	56.000	39.00	59.000	61.00
52.000	18.00	56.000	40.00	60.000	62.00
52.000	19.00	56.830	41.00	60.000	63.00
52.000	20.00	57.000	42.00	60.000	64.00
52.000	21.00	57.000	43.00	60.000	65.00
52.000	22.00	57.000	44.00	60.000	66.00

ตาราง 13 (ต่อ)

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
60.000	67.00	61.140	78.00	64.000	89.00
60.000	68.00	62.000	79.00	64.700	90.00
60.000	69.00	62.000	80.00	65.000	91.00
60.000	70.00	62.000	81.00	65.000	92.00
60.730	71.00	62.660	82.00	65.000	93.00
61.000	72.00	63.000	83.00	67.000	94.00
61.000	73.00	63.000	84.00	67.850	95.00
61.000	74.00	63.000	85.00	68.000	96.00
61.000	75.00	63.000	86.00	69.000	97.00
61.000	76.00	63.000	87.00	69.000	98.00
61.000	77.00	64.000	88.00	71.370	99.00

ตาราง 14 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ สำหรับเด็กชาย ด้านการมองเห็นความสำคัญในเรื่อง
ผลการเรียน

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
35.950	1.00	44.000	22.00	47.000	43.00
37.300	2.00	44.000	23.00	47.000	44.00
38.950	3.00	44.000	24.00	47.000	45.00
39.000	4.00	44.000	25.00	47.000	46.00
39.000	5.00	44.000	26.00	47.000	47.00
39.900	6.00	44.000	27.00	47.000	48.00
40.000	7.00	44.200	28.00	47.000	49.00
42.200	8.00	45.000	29.00	47.000	50.00
41.000	9.00	45.000	30.00	48.000	51.00
41.500	10.00	45.000	31.00	48.000	52.00
42.000	11.00	45.000	32.00	48.000	53.00
42.000	12.00	45.000	33.00	48.000	54.00
42.000	13.00	46.000	34.00	48.000	55.00
42.000	14.00	46.000	35.00	48.000	56.00
42.000	15.00	46.000	36.00	48.000	57.00
42.000	16.00	46.000	37.00	48.000	58.00
42.050	17.00	46.000	38.00	48.000	59.00
43.000	18.00	46.000	39.00	49.000	60.00
43.000	19.00	46.000	40.00	49.000	61.00
43.000	20.00	46.000	41.00	49.000	62.00
43.650	21.00	46.300	42.00	49.000	63.00

ตาราง 14 (ต่อ)

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
49.000	64.00	51.000	76.00	52.000	88.00
49.000	65.00	51.000	77.00	52.850	89.00
49.000	66.00	51.000	78.00	53.000	90.00
49.000	67.00	51.000	79.00	53.000	91.00
49.200	68.00	51.000	80.00	53.000	92.00
50.000	69.00	51.000	81.00	53.000	93.00
50.000	70.00	52.000	82.00	54.000	94.00
50.000	71.00	52.000	83.00	54.000	95.00
50.000	72.00	52.000	84.00	54.000	96.00
50.000	73.00	52.000	85.00	55.000	97.00
50.000	74.00	52.000	86.00	55.700	98.00
50.750	75.00	52.000	87.00	57.350	99.00

ตาราง 15 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ สำหรับเด็กชาย ด้านการยอมรับนับถือ

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
23.610	1.00	33.000	23.00	35.000	45.00
26.000	2.00	33.000	24.00	35.000	46.00
26.000	3.00	33.000	25.00	35.000	47.00
26.440	4.00	33.000	26.00	35.280	48.00
28.000	5.00	33.470	27.00	36.000	49.00
28.000	6.00	34.000	28.00	36.000	50.00
28.270	7.00	34.000	29.00	36.000	51.00
29.000	8.00	34.000	30.00	36.000	52.00
29.490	9.00	34.000	31.00	36.000	53.00
30.000	10.00	34.000	32.00	36.000	54.00
30.000	11.00	34.000	33.00	36.000	55.00
30.320	12.00	34.000	34.00	36.000	56.00
31.000	13.00	35.000	35.00	36.000	57.00
31.000	14.00	35.000	36.00	36.000	58.00
31.000	15.00	35.000	37.00	36.000	59.00
31.000	16.00	35.000	38.00	36.000	60.00
32.000	17.00	35.000	39.00	36.000	61.00
32.000	18.00	35.000	40.00	36.000	62.00
32.590	19.00	35.000	41.00	36.000	63.00
33.000	20.00	35.000	42.00	37.000	64.00
33.000	21.00	35.000	43.00	37.000	65.00
33.000	22.00	35.000	44.00	37.000	66.00

ตาราง 15 (ต่อ)

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
37.000	67.00	38.000	78.00	39.000	89.00
37.000	68.00	38.000	79.00	39.000	90.00
37.000	69.00	38.000	80.00	39.510	91.00
37.000	70.00	38.000	81.00	40.000	92.00
37.000	71.00	38.000	82.00	40.000	93.00
37.000	72.00	38.000	83.00	40.340	94.00
37.530	73.00	38.000	84.00	41.000	95.00
38.000	74.00	38.850	85.00	41.000	96.00
38.000	75.00	39.000	86.00	41.000	97.00
38.000	76.00	39.000	87.00	41.000	98.00
38.000	77.00	39.000	88.00	42.780	99.00

ตาราง 16 ค่าแห่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ สำหรับเด็กหญิง รวมทุกด้าน

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
206.760	1.00	232.000	23.00	243.000	45.00
208.380	2.00	232.560	24.00	243.000	46.00
209.140	3.00	234.000	25.00	244.000	47.00
211.000	4.00	234.000	26.00	244.120	48.00
215.450	5.00	234.000	27.00	245.000	49.00
217.420	6.00	234.000	28.00	245.000	50.00
220.000	7.00	235.000	29.00	245.190	51.00
222.000	8.00	235.000	30.00	246.000	52.00
223.000	9.00	236.000	31.00	246.000	53.00
223.900	10.00	237.000	32.00	246.260	54.00
225.000	11.00	237.770	33.00	247.950	55.00
225.560	12.00	238.000	34.00	248.640	56.00
227.000	13.00	238.150	35.00	249.000	57.00
227.660	14.00	239.000	36.00	249.000	58.00
228.350	15.00	239.000	37.00	249.000	59.00
229.000	16.00	240.000	38.00	249.000	60.00
229.730	17.00	240.000	39.00	250.000	61.00
230.000	18.00	241.000	40.00	250.000	62.00
230.000	19.00	241.000	41.00	250.000	63.00
230.000	20.00	241.980	42.00	251.000	64.00
231.000	21.00	242.000	43.00	251.850	65.00
232.000	22.00	242.000	44.00	252.000	66.00

ตาราง 16 (ต่อ)

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
252.000	67.00	258.820	78.00	264.000	89.00
252.000	68.00	260.000	79.00	265.100	90.00
253.000	69.00	260.000	80.00	266.000	91.00
254.000	70.00	260.000	81.00	267.000	92.00
254.990	71.00	260.580	82.00	267.170	93.00
255.000	72.00	261.000	83.00	269.720	94.00
256.000	73.00	261.000	84.00	270.000	95.00
256.060	74.00	261.650	85.00	272.240	96.00
257.000	75.00	262.000	86.00	276.720	97.00
258.000	76.00	263.000	87.00	277.620	98.00
258.000	77.00	263.720	88.00	280.170	99.00

ตาราง 17 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ สำหรับเด็กหญิง ด้านการแข่งขัน

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
33.240	1.00	41.000	23.00	44.000	45.00
34.000	2.00	41.000	24.00	44.000	46.00
34.860	3.00	41.000	25.00	44.000	47.00
36.000	4.00	41.000	26.00	44.000	48.00
36.000	5.00	41.000	27.00	44.000	49.00
34.860	6.00	41.680	28.00	45.000	50.00
37.000	7.00	42.000	29.00	45.000	51.00
37.480	8.00	42.000	30.00	45.000	52.00
36.290	9.00	42.000	31.00	45.000	53.00
39.000	10.00	42.000	32.00	45.000	54.00
39.000	11.00	42.000	33.00	45.000	55.00
39.000	12.00	42.000	34.00	45.000	56.00
40.000	13.00	43.000	35.00	45.000	57.00
40.000	14.00	43.000	36.00	45.980	58.00
40.000	15.00	43.000	37.00	46.000	59.00
40.000	16.00	43.000	38.00	46.000	60.00
40.000	17.00	43.000	39.00	46.000	61.00
40.000	18.00	43.000	40.00	46.000	62.00
41.000	19.00	43.000	41.00	46.000	63.00
41.000	20.00	43.000	42.00	46.000	64.00
41.000	21.00	43.830	43.00	47.000	65.00
41.000	22.00	44.000	44.00	47.000	66.00

ตาราง 17 (ต่อ)

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
47.000	67.00	49.000	78.00	51.000	89.00
47.000	68.00	49.000	79.00	51.000	90.00
47.000	69.00	49.000	80.00	52.000	91.00
47.000	70.00	49.610	81.00	52.000	92.00
47.000	71.00	50.000	82.00	52.330	93.00
48.000	72.00	50.000	83.00	53.000	94.00
48.000	73.00	50.000	84.00	53.000	95.00
48.000	74.00	50.000	85.00	53.000	96.00
48.750	75.00	50.000	86.00	53.000	97.00
49.000	76.00	51.000	87.00	54.000	98.00
49.000	77.00	51.000	88.00	54.190	99.00

ตาราง 18 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์สำหรับเด็กหญิง ด้านความรับผิดชอบ

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
43.420	1.00	52.000	23.00	55.000	45.00
45.000	2.00	52.000	24.00	55.000	46.00
45.130	3.00	52.000	25.00	55.000	47.00
46.000	4.00	52.000	26.00	56.000	48.00
46.000	5.00	52.000	27.00	56.000	49.00
47.000	6.00	52.000	28.00	56.000	50.00
47.000	7.00	52.000	29.00	56.000	51.00
47.680	8.00	53.000	30.00	56.000	52.00
48.000	9.00	53.010	31.00	56.000	53.00
48.000	10.00	54.000	32.00	56.000	54.00
48.000	11.00	54.000	33.00	56.050	55.00
49.000	12.00	54.000	34.00	57.000	56.00
50.000	13.00	54.000	35.00	57.000	57.00
50.000	14.00	54.000	36.00	57.000	58.00
50.000	15.00	54.000	37.00	57.000	59.00
50.000	16.00	54.000	38.00	57.000	60.00
51.000	17.00	54.000	39.00	57.000	61.00
51.000	18.00	54.000	40.00	57.000	62.00
51.000	19.00	55.000	41.00	57.000	63.00
51.000	20.00	55.000	42.00	57.000	64.00
51.000	21.00	55.000	43.00	57.000	65.00
51.620	22.00	55.000	44.00	57.000	66.00

ตาราง 18 (ต่อ)

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
58.000	67.00	59.380	78.00	61.190	89.00
58.000	68.00	60.000	79.00	62.000	90.00
58.000	69.00	60.000	80.00	62.000	91.00
58.000	70.00	60.000	81.00	62.000	92.00
58.410	71.00	60.000	82.00	63.030	93.00
59.000	72.00	60.000	83.00	64.000	94.00
59.000	73.00	60.000	84.00	64.000	95.00
59.000	74.00	60.350	85.00	64.000	96.00
59.000	75.00	61.000	86.00	64.000	97.00
59.000	76.00	61.000	87.00	65.580	98.00
59.000	77.00	61.000	88.00	67.000	99.00

ตาราง 19 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์สำหรับเด็กหญิง ด้านการควบคุมตนเอง

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
46.690	1.00	57.000	23.00	60.000	45.00
48.380	2.00	57.000	24.00	60.000	46.00
51.070	3.00	57.000	25.00	60.000	47.00
52.000	4.00	57.000	26.00	60.000	48.00
52.000	5.00	57.630	27.00	60.000	49.00
52.000	6.00	58.000	28.00	60.000	50.00
52.830	7.00	58.000	29.00	60.190	51.00
53.000	8.00	58.000	30.00	61.000	52.00
53.000	9.00	58.000	31.00	61.000	53.00
53.000	10.00	59.000	32.00	61.000	54.00
54.000	11.00	59.000	33.00	61.000	55.00
54.000	12.00	59.000	34.00	61.000	56.00
54.000	13.00	59.000	35.00	61.000	57.00
54.000	14.00	59.000	36.00	62.000	58.00
55.000	15.00	59.000	37.00	62.000	59.00
55.040	16.00	59.000	38.00	62.000	60.00
56.000	17.00	59.000	39.00	62.000	61.00
56.000	18.00	59.000	40.00	62.000	62.00
56.000	19.00	59.000	41.00	62.470	63.00
56.000	20.00	59.000	42.00	63.000	64.00
56.000	21.00	59.000	43.00	63.000	65.00
57.000	22.00	60.000	44.00	63.000	66.00

ตาราง 19 (ต่อ)

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
63.000	67.00	65.000	78.00	66.000	89.00
63.000	68.00	65.000	79.00	66.000	90.00
63.000	69.00	65.000	80.00	66.000	91.00
63.000	70.00	65.000	81.00	67.000	92.00
63.000	71.00	65.000	82.00	67.000	93.00
63.000	72.00	65.000	83.00	67.000	94.00
64.000	73.00	65.000	84.00	67.000	95.00
64.000	74.00	65.000	85.00	68.000	96.00
64.000	75.00	65.000	86.00	68.000	97.00
64.000	76.00	65.000	87.00	69.240	98.00
65.000	77.00	65.720	88.00	70.130	99.00

ตาราง 20 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์สำหรับเด็กหญิง ด้านการมองเห็นความสำคัญในเรื่อง
ผลการเรียน

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
34.710	1.00	45.000	22.00	48.000	43.00
37.000	2.00	45.000	23.00	48.000	44.00
38.390	3.00	45.040	24.00	48.000	45.00
41.000	4.00	46.000	25.00	48.660	46.00
41.000	5.00	46.000	26.00	49.000	47.00
41.260	6.00	46.000	27.00	49.000	48.00
42.000	7.00	46.000	28.00	49.000	49.00
42.000	8.00	46.000	29.00	49.000	50.00
42.390	9.00	46.000	30.00	49.000	51.00
43.000	10.00	47.000	31.00	49.000	52.00
43.000	11.00	47.000	32.00	49.000	53.00
43.000	12.00	47.000	33.00	49.000	54.00
43.230	13.00	47.000	34.00	49.000	55.00
44.000	14.00	47.000	35.00	49.000	56.00
44.000	15.00	47.560	36.00	49.000	57.00
44.000	16.00	48.000	37.00	49.180	58.00
44.000	17.00	48.000	38.00	50.000	59.00
44.780	18.00	48.000	39.00	50.000	60.00
45.000	19.00	48.000	40.00	50.000	61.00
45.000	20.00	48.000	41.00	50.000	62.00
45.000	21.00	48.000	42.00	50.000	63.00

ตาราง 20 (ต่อ)

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
50.000	64.00	52.000	76.00	54.000	88.00
50.150	65.00	52.000	77.00	54.000	89.00
51.000	66.00	52.380	78.00	54.000	90.00
51.000	67.00	53.000	79.00	54.610	91.00
51.000	68.00	53.000	80.00	55.000	92.00
51.000	69.00	53.000	81.00	55.030	93.00
51.000	70.00	53.000	82.00	56.000	94.00
52.000	71.00	53.000	83.00	56.000	95.00
52.000	72.00	53.000	84.00	56.000	96.00
52.000	73.00	53.350	85.00	56.870	97.00
52.000	74.00	54.000	86.00	57.000	98.00
52.000	75.00	54.000	87.00	58.290	99.00

ตาราง 21 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์สำหรับเด็กหญิง ด้านการยอมรับนับถือ

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
27.000	1.00	33.000	23.00	36.000	45.00
27.420	2.00	33.000	24.00	36.000	46.00
28.130	3.00	33.000	25.00	36.000	47.00
29.000	4.00	34.000	26.00	36.000	48.00
29.000	5.00	34.000	27.00	36.000	49.00
29.000	6.00	34.000	28.00	36.000	50.00
29.000	7.00	34.000	29.00	36.000	51.00
30.000	8.00	34.000	30.00	36.000	52.00
30.000	9.00	34.000	31.00	37.000	53.00
30.000	10.00	34.000	32.00	37.000	54.00
30.810	11.00	34.000	33.00	37.000	55.00
31.520	12.00	34.000	34.00	37.000	56.00
32.000	13.00	34.000	35.00	37.000	57.00
32.000	14.00	34.560	36.00	37.000	58.00
32.000	15.00	35.000	37.00	37.000	59.00
32.000	16.00	35.000	38.00	37.000	60.00
32.000	17.00	35.000	39.00	37.000	61.00
32.780	18.00	35.000	40.00	37.000	62.00
33.000	19.00	35.000	41.00	37.000	63.00
33.000	20.00	35.000	42.00	37.000	64.00
33.000	21.00	35.000	43.00	38.000	65.00
33.000	22.00	36.000	44.00	38.000	66.00

ตาราง 21 (ต่อ)

Value	Percentile	Value	Percentile	Value	Percentile
38.000	67.00	39.000	78.00	40.000	89.00
38.000	68.00	39.000	79.00	40.000	90.00
38.000	69.00	39.000	80.00	41.000	91.00
38.000	70.00	39.000	81.00	41.000	92.00
38.000	71.00	39.000	82.00	41.000	93.00
38.000	72.00	39.000	83.00	41.000	94.00
38.000	73.00	39.000	84.00	41.000	95.00
38.000	74.00	39.350	85.00	41.000	96.00
39.000	75.00	40.000	86.00	47.870	97.00
39.000	76.00	40.000	87.00	42.580	98.00
39.000	77.00	40.000	88.00	44.290	99.00

คำอธิบายตาราง 4 ถึงตาราง 21

จากตาราง 4 แสดงถึงตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ สำหรับเด็กทั้งหมดที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหากต้องการเปรียบเทียบคะแนนที่ทำจากเด็กทั้งหมดในจังหวัดสุพรรณบุรี ตาราง 5 - 9 แสดงตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์เป็นรายด้าน สำหรับเด็กทั้งหมด ตาราง 10 สำหรับเด็กชาย ทั้งหมด และรวมทุกด้าน ตาราง 11 - 15 แสดงตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ เป็นรายด้าน สำหรับเด็กชาย

ตาราง 16 สำหรับเด็กหญิงทั้งหมดและรวมทุกด้าน ตาราง 17 - 21 แสดงตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ เป็นรายด้าน สำหรับเด็กหญิง

5.2 การหาค่าสเตรโน (Stanine) ของคะแนนจากแบบสอบถามในแต่ละด้าน
คะแนนในแต่ละด้านจะแสดงให้เห็นว่า เด็กมีจุดอ่อน หรือจุดเด่นอยู่ในระดับใดนั้นคำนวณค่าจาก
การหาค่าสเตรโน (Stanine) ปรากฏผลดังตาราง 22 - ตาราง 26

ตาราง 22 คะแนนด้านการแข่งขันงานนอกตามเพศ

ชาย		หญิง	
คะแนนดิบ	สเตรโน	คะแนนดิบ	สเตรโน
25 - 30	1	29 - 34	1
31 - 33	2	35 - 36	2
34 - 37	3	37 - 38	3
38 - 40	4	39 - 40	4
41 - 43	5	41 - 43	5
44 - 46	6	44 - 46	6
47 - 48	7	47 - 48	7
49 - 50	8	49 - 50	8
51 - 53	9	51 - 53	9

ตาราง 23 คะแนนด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามเพศ

ชาย		หญิง	
คะแนนดิบ	สเตรโน	คะแนนดิบ	สเตรโน
39 - 42	1	42 - 45	1
43 - 44	2	46 - 48	2
45 - 47	3	49 - 51	3
48 - 51	4	52 - 54	4
52 - 54	5	55 - 57	5
55 - 56	6	58 - 60	6
57 - 58	7	61 - 62	7
59 - 61	8	63 - 64	8
62 - 66	9	65 - 67	9

ตาราง 24 คะแนนด้านการควบคุมตนเอง จำแนกตามเพศ

ชาย		หญิง	
คะแนนดิบ	สเตรน	คะแนนดิบ	สเตรน
38 - 46	1	46 - 49	1
47 - 49	2	51 - 52	2
50 - 52	3	53 - 55	3
53 - 56	4	56 - 58	4
57 - 59	5	59 - 61	5
60 - 62	6	62 - 63	6
63 - 65	7	64 - 65	7
67 - 69	8	66 - 67	8
71 - 72	9	68 - 71	9

ตาราง 25 คะแนนด้านการมองเห็นความสำคัญในเรื่องผลการเรียน จำแนกตามเพศ

ชาย		หญิง	
คะแนนดิบ	สเตรน	คะแนนดิบ	สเตรน
35 - 39	1	35 - 41	1
40 - 42	2	42 - 44	2
43 - 44	3	45 - 46	3
45 - 47	4	47 - 49	4
48 - 50	5	50 - 52	5
51 - 52	6	53 - 54	6
53 - 55	7	55 - 56	7
56 - 57	8	57 - 58	8
58 - 59	9	60 - 61	9

ตาราง 26 คะแนนด้านการยอมรับนับถือ จำแนกตามเพศ

ชาย		หญิง	
คะแนนดิบ	สเตรน	คะแนนดิบ	สเตรน
20 - 24	1	27 - 28	1
25 - 27	2	29 - 30	2
28 - 30	3	31 - 32	3
31 - 33	4	33 - 34	4
34 - 36	5	35 - 37	5
37 - 38	6	38	6
39 - 40	7	39 - 40	7
41	8	41 - 42	8
42 - 44	9	43 - 45	9

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

แบบคัดแยกที่สร้างขึ้นนี้สามารถที่จะคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริงได้ เพื่อหาสาเหตุเบื้องต้นที่ทำให้เด็กไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร แบบคัดแยกนี้มีค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ไนในแต่ละด้านและรวมทั้งฉบับดังนี้ ด้านการแข่งขัน 0.58 ด้านความรับผิดชอบ 0.63 ด้านการยอมรับนับถือ 0.56 และมีค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.87 มีค่าความเที่ยงตรงตามสภาพและมีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สำหรับเกณฑ์ปกติที่ใช้ในการแปลผล ผู้วิจัยได้จัดตำแหน่งที่เปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Ranks) โดยใช้คะแนนรวมของแบบคัดแยกทั้งฉบับ โดยปรับปรุงมาจากเกณฑ์ของริมม์ (ศรียา นิยมธรรม, 2532 ; อ้างอิงมาจาก Rimm, 1984) และได้สรุปรวมเป็นเกณฑ์กลาง ดังนี้คือ

- เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 81 ขึ้นไป หมายถึง เด็กที่มีผลการเรียนและการทำงานตามระดับความสามารถ
- เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 61 - 80 หมายถึง เด็กที่ใช้ความสามารถในระดับใกล้เคียงกับความเป็นจริง ทำให้ประสบความสำเร็จพอสมควร อาจมีบางเรื่องที่ยังต้องแก้ไข
- เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 41 - 60 หมายถึง เด็กที่อาจมีปัญหาบางอย่างเกี่ยวกับการเรียนที่โรงเรียนแล้ว ครู/พ่อแม่ควรพิจารณารายละเอียดของคะแนนว่าควรแก้ไขด้านใด
- เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 40 ลงมา หมายถึง สภาพที่ล่อแหลมต่อการเป็นเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง ควรพิจารณารายละเอียดว่าควรแก้ไขด้านใด
- โดยด่วน

ส่วนรายละเอียดของคุณลักษณะในแต่ละด้าน ผู้วิจัยได้ลำดับที่คะแนนไว้ดังนี้

- สแตโนที่ 1 - 2 แสดงว่า เด็กมีปัญหามากในด้านนั้น
 สแตโนที่ 3 - 4 แสดงว่า ลักษณะด้านนั้นจะต้องเอาใจใส่แก้ไข
 สแตโนที่ 5 แสดงว่า ลักษณะด้านนั้นอยู่ในระดับปานกลาง
 สแตโนที่ 6 - 7 แสดงว่า ลักษณะด้านนั้นอยู่ในเหนือเกณฑ์เฉลี่ย
 สแตโนที่ 8 - 9 แสดงว่า ลักษณะด้านนั้นมีผลดีต่อผลสัมฤทธิ์ของเด็กอย่างมาก

อภิปรายผล

เครื่องมือมีประโยชน์ในการคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง ซึ่งผู้วิจัยต้องการให้เป็นเครื่องมือที่ไม่สลับซับซ้อนใช้งานง่าย สะดวก และมีเกณฑ์ที่ใช้ในการเปรียบเทียบเพื่อประกอบการตัดสินใจแบบคัดแยกนี้ เด็กจะเป็นผู้ประเมินพฤติกรรมของตนเอง ผลลัพธ์ที่ได้อยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจจากการวิจัยครั้งนี้

ผลการวิเคราะห์ ค่าความเที่ยงตรงตามสภาพ โดยใช้เทคนิคกลุ่มที่รู้จักอยู่แล้ว (Known Group Technique) และนำคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มมาทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t-test. ปรากฏว่า แบบคัดแยกฉบับนี้มีค่าความเที่ยงตรงตามสภาพเท่ากับ 16.95 ค่าความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบคัดแยกนี้สูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งได้ผลสอดคล้องกับค่าความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริง สร้างโดย ศรียา นิยมธรรม มีค่า 41.493 (ศรียา นิยมธรรม, 2532 : 21) จึงกล่าวได้ว่า แบบคัดแยกที่สร้างขึ้นฉบับนี้ มีค่าความเที่ยงตรงตามสภาพสูง สามารถจำแนกกลุ่มนักเรียนได้ตรงตามสภาพความเป็นจริง

ส่วนค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product Moment Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนของแบบคัดแยกที่ตอบโดยเด็ก กับคะแนนของแบบคัดแยกที่ตอบโดยผู้ปกครอง ปรากฏว่า แบบคัดแยกสองฉบับนี้มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง (.6634) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงกล่าวได้ว่า แบบคัดแยกที่สร้างขึ้นฉบับนี้ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงอย่างเชื่อถือได้

และเมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่น โดยแยกหาเป็นรายด้าน และรวมทั้งฉบับโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ปรากฏว่า มีค่าความเชื่อมั่นเป็นรายด้าน ตั้งแต่ 0.5612 ถึง 0.7185 รวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.8738 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับแบบคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถ ที่แท้จริง ซึ่งสร้างโดย ศรียา นิยมธรรม มีค่าความเชื่อมั่น .93 สำหรับเพศชาย และ .91 สำหรับเพศหญิง (ศรียา นิยมธรรม, 2532 : 22) จึงอาจกล่าวได้ว่า แบบคัดแยกที่สร้างขึ้นนี้มีค่าความเชื่อมั่นสูงอย่างเชื่อถือได้

อย่างไรก็ตามความคาดหวังของครูและพ่อแม่ที่มีต่อตัวเด็กแต่ละวัยและแต่ละเพศย่อมแตกต่างกันออกไป ผู้วิจัยจึงได้หาเกณฑ์ปกติของเด็กแต่ละเพศไว้ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่จะแนบในช่วงใด จะเทียบได้ในเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่เท่าไร ซึ่งคะแนนจะแตกต่างกันออกไป

สำหรับรายละเอียดลักษณะในแต่ละด้าน ผู้วิจัยได้ลำดับคะแนนโดยการหาค่า Stanine เช่นเดียวกับที่ ศรียา นิยมธรรม ได้ทำไว้ โดยให้ความหมายไว้ว่า

- สเตไนท์ 1 - 2 แสดงว่า เด็กมีปัญหามากในด้านนั้น
- สเตไนท์ 3 - 4 แสดงว่า ลักษณะด้านนั้นจำเป็นต้องเอาใจใส่แก้ไข
- สเตไนท์ 5 แสดงว่า ลักษณะด้านนั้นอยู่ในระดับปานกลาง
- สเตไนท์ 6 - 7 แสดงว่า ลักษณะด้านนั้นอยู่ในเหนือเกณฑ์เฉลี่ย
- สเตไนท์ 8 - 9 แสดงว่า ลักษณะด้านนั้นมีผลดีต่อผลสัมฤทธิ์ของเด็กอย่างมาก

ดังนั้น เมื่อพิจารณาคะแนนในแต่ละด้านของเด็กแต่ละคนก็จะทำให้ทราบว่า เด็กคนนั้นมีจุดอ่อนหรือควรระวังในเรื่องใด และควรช่วยเหลือโดยการกระตุ้นในเรื่องใดซึ่งจะเป็นการป้องกันปัญหาเสียตั้งแต่แรกเริ่ม

ข้อเสนอแนะ

1. แบบคัดแยกนี้ ได้เกิดข้อบกพร่องเฉพาะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรีเท่านั้น จึงควรทำการศึกษาทานเองเดียวกันนี้ในระดับชั้นตั้งแต่ ป.2 - ป.6 กับเด็กในจังหวัดอื่น ๆ ด้วย
2. ควรมีการสร้างแบบคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยใช้รูปแบบข้อความในลักษณะอื่น ๆ และระดับชั้นอื่น ๆ บ้าง จะทำให้ได้แบบคัดแยกที่มีคุณภาพยิ่งขึ้น
3. การนำแบบคัดแยกฉบับนี้ไปใช้ประโยชน์นั้น ควรใช้ประกอบควบคู่กับการสังเกตและการสัมภาษณ์ ซึ่งจะช่วยให้สามารถวินิจฉัยปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยเฉพาะจากการแปลผลในรายละเอียดแต่ละด้าน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเครื่องมือคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง โดยดัดแปลงจากแบบคัดแยกของ ศรียา นิยมธรรม

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างเครื่องมือในการคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี โดยคำนึงถึงคุณลักษณะ 5 ประการ คือ การแข่งขัน ความรับผิดชอบ การควบคุมตนเอง การมองเห็นความสำคัญในเรื่องผลการเรียน การยอมรับนับถือ
2. เพื่อหาเกณฑ์ (Norms) ในการแปลคะแนนแบบคัดแยก โดยการจัดหาตำแหน่งเบอร์เซนต์ไทล์ของคะแนนในกลุ่มนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบและตัดสินใจในการคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี ได้จากการคัดเลือกโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนมากที่สุดในแต่ละสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ คัดเลือกมาอำเภอละ 1 โรงเรียน ได้จำนวน 10 โรงเรียน จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่าย โดยสุ่มนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนละ 1 ห้องเรียน โดยวิธีจับสลากได้จำนวนห้องเรียนทั้งหมด 10 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 356 คน จำนวนที่เป็นเพศชาย 176 คน เพศหญิง 180 คน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539). กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2535.
- นิภา พงศ์วิวัฒน์. การศึกษาปัญหาเด็กวัยรุ่นตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคกลาง. ปรินทิพานันท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.
- ประยูรชัช วัชระศิษฐ์. ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวเลี้ยงดูของพ่อแม่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและระดับความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินทิพานันท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2513. อัดสำเนา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เจริญผล, 2531.
- ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. สาเหตุของการสอบตกของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร, 2531.
- วัฒนา พุ่มเล็ก. การศึกษาเปรียบเทียบขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513. อัดสำเนา.
- ศรียา นิยมธรรม. รายงานการวิจัย เรื่อง การสร้างแบบคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง. กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- ศรียา นิยมธรรม และประกัสร์ นิยมธรรม. การสอนซ่อมเสริม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไอเคียนสโตร์, 2525.

- สมทรง สุวรรณเลิศ และคนอื่น ๆ. "การศึกษาเด็กที่มีปัญหาการเรียนต่ำกว่าความสามารถ," รายงานการวิจัย ศูนย์สุขภาพจิต กรมการแพทย์. กรุงเทพฯ : กระทรวงสาธารณสุข, 2512.
- อัจฉรา สุขารมณ์ และอรพินทร์ ชูชม. "การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ" จุลสารฝ่ายวิจัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 9 สิงหาคม 2531.
- Bachtold, L.M. "Personality differences among high ability underachievers," Journal of Educational Research. 63 : 16 - 18 ; 1969.
- Bertrand, John Edward. "An Exploratory Study of the Unexplained Underachiever," Dissertation Abstracts International. 48(1) : 79 A; 1987.
- Bower, W.S., J.E. Boyer and E.A. Scheirer. "Research Related to Academic Achievement Motivation : an Illustrative review," Theory into Practice. 9(1) : 33 - 46 ; 1970.
- Bresnahan, Linda Marie. "Intellectually Superior Achievers and Underachievers : Performance of 9 - 11 Year - old Boys on Cognitive Measures.(Nine - Year - old, Eleven - Year - old)," Dissertation Abstracts International. 51(8) : 2678 A ; 1990.
- Clark, Barbara. Growing Up Gifted : Developing tne Potential of Children at Home and at School. Third edition. Merrill Publishing Company, 1988.
- Combs, G.F. "Perception of Self and Scholastic Underachievement in the Academically capable," Personnel an Guidance Journal. 43 : 47 - 51 ; 1964.
- Davis, Hilarie Bryce. Self Concept Profiles of Gifted Underacheivers. N.Y. The University of Rochester, 1987.
- El - Najdawi, Juliet Kubein. "Differences in Self - Concept as a Function of Academic Achievement, Gender, and Grade of Elementary and Middle School Gifted Achievers and Underachievers," Dissertation Abstracts International. 50(1) : 101A ; 1988.
- Hetherington, E.M. and G. Frankie. "Effects of Parental Dominance, Warmth and Conflict on Imitation in Children," Journal of Personality and Social Psychology. 6 : 119 - 225 ; 1967.

- Hillioard, Thomas and others. "Maternal Attitude and the Non - Achievement Syndrome," The Personality and Guidance Journal. 47 : 424 ; 1969.
- Howey, Aimee, Craig B. Howley and Edwina D. Pendarvis. Teaching Gifted Children Principles and Strategies. Boston : Little, Brown and Company, 1986.
- Hummel, R. and N. Sprinthall. "Underachievement Related to Interests, Attitudes and Values," Personnel and Guidance Journal. 44(4) : 388 - 395 ; 1965.
- Hurlock, Elizabeth B. Development Psychology. New York : McGraw - Hill, 1972.
- Miner, John B. Intelligence in the United States. p. 16. New York : Springer Publishing Co., 1957.
- Morrow, W.R. and R.C Wilson. "Family Relations of Bright High Achieving and Underachieving High School Boys," Child Development. 32 : 508 - 514 ; 1961.
- Mussen, P. and E. Rutherford. "Parent Child Relations and Parental Personality in Relation to Young Childrens Sex Role Preferences," Child Development. 34 : 589 - 607 ; 1963.
- Mutsunage, A.A. "A Comparative Study of Ninth Grade Male Under and Overachievers on Selected Factors Related to achievement," Dissertation Abstract Internationl. 30(10 - A) : 5641 ; 1972.
- Otto, W., R.A. McMenemy and R.J. Smith. Corrective and Remedial Teaching. Boston : Houghton Mifflian Co., 1973.
- Prescott, Danial A. A Report of Conference on Child Study : Educational Bulletin. Faculty, of Education, Chulalongkorn University, 1961.
- Rinn, Sylvia. "Underachievement," G/C/T/. Jan/Feb, 1984.
- Shaw, M.C. "Underachievement : Useful Construct or Misleading Illusion,?" Psychology in the Schools. 41 - 46 ; 1968.
- Shaw, Melville C. and John T. McCuen. "The Onset of Academic Underachievement in Bright Children," Journal of Educational Psychology. 51 : 103 - 108 ; 1960.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง

คำชี้แจง โปรดประเมินพฤติกรรมของตนเองตามรายละเอียดที่กำหนดให้ในแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก ข ค หรือ ง ในคำตอบข้อย่อยเพียงข้อเดียว ในกระดาษคำตอบ ซึ่งตรงกับลักษณะของนักเรียนมากที่สุด โปรดอย่าขีดเขียนในแบบสำรวจนี้ กรุณาตอบในกระดาษคำตอบเท่านั้น

1. นักเรียนมีการบ้านเลขคณิต ซึ่งเป็นวิชาที่นักเรียนทำได้บ้าง ทำไม่ได้บ้าง นักเรียนจะทำอย่างไร
 - ก. พยายามทำเองตามที่เข้าใจ โดยไม่ต้องให้พ่อ (แม่) สั่ง
 - ข. ทำเฉพาะข้อที่ทำได้
 - ค. ไม่ทำเพราะไม่ชอบวิชานี้
 - ง. ทำเองถ้าหากพ่อ (แม่) คอยควบคุมให้ทำ

2. เวลาที่นักเรียนเล่นกับเพื่อน นักเรียนปฏิบัติอย่างไรกับเพื่อน
 - ก. ล้อเลียน เข้าแหย่ หรือรังแกเพื่อนทุกครั้ง
 - ข. ไม่เคยรังแกเพื่อนเลย
 - ค. ขณะเล่นจะตีกันบ้าง รังแกกันบ้าง บ่อยครั้ง
 - ง. นาน ๆ จะรังแกเพื่อนสักครั้ง

3. โรงเรียนของนักเรียนได้จัดการแข่งขันตอบปัญหาขึ้น เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความสามารถหลายอย่าง นักเรียนจะทำอย่างไร
 - ก. เข้าร่วมแข่งขันทุกครั้ง
 - ข. เข้าร่วมเฉพาะบางการแข่งขัน
 - ค. ไม่เข้าร่วมแข่งขันเลย แต่ดูเพื่อน ๆ แข่งขันกัน
 - ง. เข้าร่วมแข่งขันเกือบทุกครั้ง

4. ทุกวันที่ติดกับจุ่มเดินไปโรงเรียน จุ่มมักบ่นเสมอว่า ไม่อยากไปโรงเรียน เบื่อโรงเรียน ถ้านักเรียนเป็นตม นักเรียนมีความเห็นอย่างไร
- เห็นด้วยกับจุ่มเพราะเบื่อกับต้องไปโรงเรียน
 - บางครั้งก็เห็นด้วยกับจุ่มและขาดเรียนบ้าง
 - เห็นด้วยกับจุ่มเป็นบางครั้ง แต่ไม่เคยขาดเรียน
 - บอกกับจุ่มให้เห็นถึงความสำคัญของการไปเรียนหนังสือ
5. เมื่อวิชิตนำผลการเรียนมาให้แม่ดู แม่ของวิชิตจะแสดงความพอใจ หรือดีใจเสมอที่วิชิตได้เกรดดี ๆ ถ้านักเรียนได้เกรดดี ๆ แม่ของนักเรียนจะแสดงอาการอย่างไร
- ดูผลการเรียนแล้วแสดงอาการเฉย ๆ
 - บางครั้งก็แสดงความพอใจ บางครั้งก็เฉย ๆ
 - ส่วนใหญ่จะแสดงความพอใจ
 - แสดงความพอใจทุกครั้งที่นักเรียนได้เกรดดี ๆ
6. จากคำกล่าวที่ว่า พ่อแม่ของนักเรียนหย่าร้างกันเป็นความจริงเพียงใด
- ไม่เป็นความจริง
 - เคยหย่าร้างกัน แต่ปัจจุบันกลับมาอยู่ด้วยกันอีก
 - ไม่เคยหย่าร้างกัน แต่แยกกันอยู่คนละบ้าน
 - เป็นความจริง
7. สมัยที่นักเรียนยังเล็กอยู่ นักเรียนเคยมีปัญหาด้านสุขภาพหลายอย่าง เป็นความจริงเพียงใด
- ไม่เป็นความจริง
 - เป็นความจริงน้อยมาก
 - เป็นความจริงเป็นส่วนมาก
 - เป็นความจริงที่สุด

8. นักเรียนคิดว่า พ่อหรือแม่ของนักเรียนเป็นคนอย่างไร
- เมื่อจะทำอะไร ต้องทำให้ดีที่สุดสมบูรณ์ที่สุด
 - เมื่อจะทำอะไร ไม่เคยทำได้สำเร็จสักครั้ง
 - เมื่อจะทำอะไร ก็ทำแบบไม่ตั้งใจ
 - เมื่อจะทำอะไรสักอย่าง จะขึ้นอยู่กับอารมณ์ว่าอยากทำหรือไม่
9. เป็นความจริงหรือไม่ที่นักเรียนมีน้องเพศเดียวกับนักเรียนและมีอายุอ่อนกว่า 1 - 3 ปี
- ไม่เป็นความจริง เพราะไม่มีน้อง
 - ไม่เป็นความจริง เพราะมีน้องคนละเพศ
 - ไม่เป็นความจริง เพราะมีน้องที่อายุห่างกันมากกว่านี้
 - เป็นความจริง
10. เมื่ออยู่บ้านหลังรับประทานอาหารเสร็จแล้วทุกครั้ง นักเรียนปฏิบัติอย่างไร
- เก็บถ้วยชามไปล้างเองทุกครั้งที่ได้รับประทานอาหารเสร็จ
 - พ่อหรือแม่จะเก็บถ้วยชามไปล้างเองทุกครั้งเพราะนักเรียนยังเด็กอยู่
 - ส่วนใหญ่ผู้เรียนจะเก็บไปล้างเอง
 - จะเก็บไปล้างเมื่อพ่อหรือแม่สั่งให้ทำเท่านั้น
11. ถ้าผู้ปกครองนักเรียนให้นักเรียนทำพรหมเช็ดเท้า นักเรียนจะทำอย่างไร
- นั่งทำทุกวันจนกว่าจะเสร็จ
 - ทำไปได้ 2 - 3 วัน ถ้าไม่เสร็จคงเลิกล้มการทำพรหมเช็ดเท้าขึ้นนั้น
 - เบื่อเมื่อไรก็เลิกเมื่อนั้น
 - ไม่ทำวันขึ้นนี้เลย

12. นักเรียนขอผู้ปกครอง ไปเที่ยวกับเพื่อน แต่ผู้ปกครองไม่ให้ไปเพราะใกล้สอบ นักเรียนจะทำอย่างไร
- ก. บอกผู้ปกครองว่า ถ้าไม่ให้ไปจะไม่ยอมกินข้าว
 - ข. บอกผู้ปกครองว่า ไม่ไปก็ได้ แต่ถ้าสอบเสร็จแล้ว นักเรียนจะขอไปเที่ยวบ้าง
 - ค. หนีไปเที่ยวกับเพื่อน
 - ง. ทำลายข้าวของทุกครั้งที่คุณปกครอง ไม่อนุญาตให้ไปเที่ยว
13. นักเรียนเห็นแม่มีความสุขกับงานในอาชีพอื่นมากกว่าการจัดบ้าน เป็นความจริงเพียงใด
- ก. ไม่เป็นความจริง
 - ข. เป็นความจริงเป็นส่วนมาก
 - ค. เป็นความจริงน้อยมาก
 - ง. เป็นความจริงที่สุด
14. นักเรียนได้รับมอบหมายจากครูให้ทำงานประดิษฐ์เศษผ้า นักเรียนจะทำอย่างไร
- ก. รีบทำให้เสร็จแล้วนำมาส่งครูตามเวลาที่กำหนด
 - ข. ถ้าเสร็จไม่ทันเวลา ก็ขอครูส่งวันหลัง
 - ค. ไม่ทำเลยเพราะ ไม่มีคะแนน
 - ง. แกล้งทำเป็นลืม ถ้าครูทวงเมื่อไรค่อยทำ
15. ในปีนี้นักเรียนเริ่มชกต่อยหรือต่อสู้กับเพื่อนที่โรงเรียน เป็นความจริงมากน้อยเพียงใด
- ก. ไม่เป็นความจริง
 - ข. เป็นความจริงน้อยมาก
 - ค. เป็นความจริงส่วนมาก
 - ง. เป็นความจริงที่สุด

16. เมื่อนักเรียนนำผลการเรียนมาให้พ่อดู พ่อของนักเรียนแสดงอาการอย่างไร
- แสดงความพอใจทุกครั้งที่นักเรียนได้คะแนนดี ๆ
 - บางครั้งก็แสดงความพอใจ บางครั้งก็เฉย ๆ
 - คุณผลการเรียนแล้วแสดงอาการเฉย ๆ
 - ส่วนมากจะแสดงความพอใจทุกครั้ง
17. เป็นความจริงเพียงใดที่ผู้กล่าวว่า นักเรียนมีพี่หรือน้องที่พิการทางร่างกาย หรือมีปัญหาด้านสุขภาพจิต
- ไม่เป็นความจริง
 - เป็นความจริงน้อยมาก
 - เป็นความจริงส่วนมาก
 - เป็นความจริงที่สุด
18. เมื่อสมัยที่นักเรียนยังเล็กอยู่ นักเรียนจะได้รับความรัก ความสนใจจากพ่อแม่ และญาติ ๆ ของนักเรียนเป็นอย่างมาก เป็นความจริงเพียงใด
- ไม่เป็นความจริง
 - เป็นความจริงน้อยมาก
 - เป็นความจริงส่วนมาก
 - เป็นความจริงที่สุด
19. ขณะที่นักเรียนกำลังดูทีวี พ่อของนักเรียนบอกให้นักเรียนหยุดดูทีวีเพราะดึกแล้ว นักเรียนจะทำอย่างไร
- หยุดดูตามที่พ่อบอกทุกครั้ง
 - สนใจคำที่พ่อพูดบ้าง แต่ก็ยังดูทีวีต่อไป
 - ไม่สนใจที่พ่อพูด
 - ทำตามที่พ่อบอกเกือบทุกครั้ง

20. สมใจมักจะอารมณ์เสียทุกครั้งถ้าทำอะไร ไม่สำเร็จ ถ้านักเรียนเป็นสมใจ นักเรียนจะทำอย่างไร
- อารมณ์เสียทุกครั้ง เช่นเดียวกับสมใจ
 - ไม่เคยอารมณ์เสียเลยสักครั้ง
 - จะอารมณ์เสียบ้างเป็นบางครั้ง
 - อารมณ์เสียเกือบทุกครั้งที่ทำงานไม่เสร็จ
21. เมื่อครูกำหนดวิชาที่เรียนมาให้ว่า วันไหนจะต้องเรียนอะไร นักเรียนจะเตรียมตัวอย่างไร
- เตรียมอ่านหนังสือไว้ล่วงหน้าก่อนถึงวันที่จะเรียน
 - รอไว้ถึงวันใกล้ ๆ ค่อยเตรียมอ่านวิชาที่จะเรียน เพราะเหลือเวลาอีกหลายวัน
 - ไม่จำเป็นต้องเตรียมวิชาที่จะเรียนเลย เพราะนักเรียนมั่นใจอยู่แล้ว
 - เตรียมอ่านวิชาที่จะเรียนเป็นบางครั้ง ขึ้นอยู่กับความขยัน
22. เมื่อโรงเรียนจัดงานแข่งขันกีฬา นักเรียนจะสมัครเข้าร่วมทีมแข่งขันกีฬาของโรงเรียนอย่างไร
- สมัครเข้าร่วมทีมแข่งขันกีฬาทุกครั้ง แม้จะเล่นไม่ค่อยเก่ง
 - สมัครเข้าร่วมทีมแข่งขันกีฬาเป็นบางครั้ง ต่อเมื่อมั่นใจว่าชนะ
 - ไม่สมัครเข้าร่วมทีมแข่งขันกีฬาเลย เพราะไม่ชอบการแข่งขัน
 - สมัครเข้าร่วมทีมแข่งขันกีฬาทุกครั้ง
23. สมาลีเริ่มทำการบ้านเด็กมากในแต่ละคืน เพราะมีว่แต่คูโทรทัศน์ นักเรียนเคยทำเหมือนสมาลีหรือไม่
- ไม่เคยทำแบบสมาลีเลย
 - ทำแบบสมาลีเกือบทุกครั้ง
 - ทำแบบสมาลีทุกครั้ง
 - ทำแบบสมาลีบ้างแต่ไม่บ่อยนัก

24. ถ้านักเรียนและเพื่อนได้เป็นที่มั่วแทนของโรงเรียนไปแข่งขันการตอบปัญหา แต่ทีมของนักเรียนเกิดตอบปัญหาผิดพลาด นักเรียนมักจะทำอย่างไร
- โทษเพื่อนหรือไม่ก็อ้างเหตุผลต่าง ๆ นานา ทุกครั้ง
 - ส่วนมากจะโทษเพื่อน ถ้าสุดวิสัยจริง ๆ จึงจะยอมรับผิดเอง
 - ยอมรับผิดเองทุกครั้ง
 - ให้เพื่อนรับผิดบ้างแต่น้อยมาก
25. นักเรียนให้ความสนใจสิ่งต่าง ๆ หลายอย่างมากน้อยเพียงใด
- ให้ความสนใจเป็นบางครั้ง ถ้าชอบในสิ่งนั้น
 - ให้ความสนใจทุกอย่างไม่ว่าเรื่องอะไร
 - ไม่ค่อยให้ความสนใจเท่าใดนักเพราะไม่ค่อยชอบ
 - ไม่สนใจอะไรสักอย่าง อยู่เฉย ๆ สบายกว่า
26. ถ้านักเรียนได้รับชัยชนะจากการประกวดเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นักเรียนจะทำอย่างไร
- รู้สึกดีใจอย่างเจียบ ๆ
 - บอกเพื่อน ๆ ทุกครั้ง เพื่อให้เพื่อนแสดงความยินดีด้วย
 - จะบอกเพื่อนเป็นบางครั้ง
 - ส่วนมากจะคุยอวดเพื่อน
27. เมื่อนักเรียนเห็นเพื่อนร่วมชั้น ได้รับการยกย่องจากครูว่า เป็นคนที่มีความสามารถหลายอย่าง นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไร
- อยากเป็นเหมือนเพื่อนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
 - ไม่เคยคิดอยากจะเป็นเหมือนเพื่อนเลย
 - อยากเป็นเหมือนเพื่อนในบางเรื่องเท่านั้น
 - ถ้ามีความสามารถเหมือนเพื่อนมาก ๆ ก็ยินดี

28. พ่อของนักเรียนมีความพอใจในอาชีพของท่านเป็นความจริงเพียงใด
- ก. ไม่เป็นความจริง
 - ข. เป็นความจริงน้อยมาก
 - ค. เป็นความจริงส่วนมาก
 - ง. เป็นความจริงที่สุด
29. ทุกครั้งหลังเลิกเรียน ครูจะมีการบ้านให้นักเรียนทำส่งในวันรุ่งขึ้นเสมอ นักเรียนปฏิบัติอย่างไร
- ก. มักจะลืมทำการบ้านส่งครูทุกครั้ง
 - ข. ส่วนมากจะลืมทำเกือบทุกครั้ง
 - ค. นาน ๆ จะลืมทำการบ้านสักครั้ง
 - ง. ทำส่งครูทุกครั้งไม่เคยขาด
30. เมื่อนักเรียนจะทำงานที่ครูมอบหมายให้นักเรียนจะทำอย่างไร
- ก. จะต้องขอให้ครูช่วยอธิบายวิธีทำให้มากกว่าเพื่อนคนอื่น ๆ ในห้องเสมอ
 - ข. จะให้ครูช่วยอธิบายวิธีทำเป็นบางครั้ง
 - ค. ให้ครูช่วยอธิบายวิธีทำให้ทุกครั้ง
 - ง. พยายามทำงานด้วยตนเองทุกครั้ง
31. ในขณะที่ครูกำลังสอนนักเรียนจะทำอย่างไร
- ก. ชอบเล่นตลกให้เพื่อน ๆ หัวเราะทุกครั้งจะได้ไม่ง่วงนอน
 - ข. ตั้งใจฟังครูสอน
 - ค. บางครั้งก็ตั้งใจฟังครูสอน บางครั้งก็ทำตลกบ้าง
 - ง. ส่วนใหญ่จะทำตลกในห้องเรียน

32. แม่นักเรียนเคยเล่าให้นักเรียนฟังว่า เมื่อสมัยที่แม่ยังเป็นเด็ก ท่านเรียนเก่งมากเป็นความจริงมากน้อยเพียงใด
- ไม่เป็นความจริง
 - เป็นความจริงน้อยมาก
 - เป็นความจริงส่วนมาก
 - เป็นความจริงที่สุด
33. ในครอบครัวของนักเรียน นักเรียนมีพี่สาวที่เรียนเก่ง เป็นความจริงมากน้อยเพียงใด
- ไม่เป็นความจริง
 - เป็นความจริงน้อยมาก
 - เป็นความจริงส่วนมาก
 - เป็นความจริงที่สุด
34. สุกจน์ชอบทำการบ้านในขณะที่รับประทานอาหาร นักเรียนปฏิบัติเหมือนสุกจน์หรือไม่
- ทำแบบสุกจน์ทุกครั้ง
 - ทำแบบสุกจน์เป็นบางครั้ง
 - ไม่เคยทำแบบสุกจน์เลย
 - ทำแบบสุกจน์เกือบทุกครั้ง
35. เพื่อน ๆ ของนักเรียนกำลังนินทาถึงเรื่องต่าง ๆ ของพ่อของพวกเขา นักเรียนเดินผ่านมาได้ยิน นักเรียนจะทำอย่างไร
- ร่วมวงคุยกับเพื่อนถึงเรื่องต่าง ๆ ของพ่อตนเองทุกครั้ง
 - บอกให้เพื่อน ๆ คุยกันเรื่องอื่นดีกว่า
 - จะคุยเรื่องของพ่อตนเองให้เพื่อนฟังเป็นบางครั้งเมื่อบังค้ใจกับพ่อ
 - คุยเรื่องของพ่อเกือบทุกครั้ง เพราะเราไม่ชอบพ่อ

36. นัยนางลงวิ่งแข่ง 100 เมตร ผลปรากฏว่า วิ่ง ได้เป็นอันดับสุดท้าย ถ้านักเรียนเป็นนัยนาและมีการแข่งขันครั้งต่อไป นักเรียนจะทำอย่างไร
- ก. ลงวิ่งแข่งทุกครั้ง ไม่ว่าจะแพ้หรือชนะ
 - ข. จะลงวิ่งแข่งครั้งต่อไป เมื่อแน่ใจว่าชนะ
 - ค. ถ้ามีการแข่งขันครั้งต่อไปจะลงวิ่ง เป็นครั้งสุดท้าย
 - ง. ไม่ลงวิ่งแข่งอีกเลย
37. เมื่อครูให้การบ้านมาทำ นักเรียนปฏิบัติอย่างไร
- ก. ทำเสร็จทันเวลาทุกครั้ง
 - ข. บางครั้งก็ทำเสร็จทันเวลา บางครั้งก็ทำไม่ทัน
 - ค. ไม่เคยทำเสร็จทันเวลาสักครั้ง
 - ง. ส่วนใหญ่จะทำเสร็จทันเวลา
38. เมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน นักเรียนปฏิบัติอย่างไร
- ก. เป็นผู้นำในกลุ่มเพื่อนทุกครั้ง
 - ข. บางครั้งก็จะเป็นผู้นำ บางครั้งก็เป็นผู้ตาม
 - ค. ไม่ชอบเป็นผู้นำเพื่อนเลย ชอบที่จะเป็นผู้ตามมากกว่า
 - ง. ส่วนใหญ่มักจะชอบเป็นผู้นำเพื่อน ๆ
39. ขณะที่แดงกำลังเล่นกับคำ คำได้ล้อเลียนชื่อพ่อแม่ของแดง ถ้านักเรียนเป็นแดงนักเรียนจะทำอย่างไร
- ก. ทำร้ายคำทันที
 - ข. ได้ตอบคำ โดยล้อเลียนชื่อพ่อแม่ของคำบ้าง
 - ค. เดินหนีคำไปเลย
 - ง. ไปฟ้องครู

40. นิดมักร้องไห้คร่ำครวญ หรือบ่นมาก เมื่อทำอะไรไม่สำเร็จ นักเรียนเคยร้องไห้เหมือนนิดหรือไม่
- ร้องไห้เกือบทุกครั้งเพราะทำอะไรไม่ได้ตั้งใจ
 - ร้องไห้บางครั้งเพราะต้องการให้คนอื่นสนใจตนเอง
 - ร้องไห้ทุกครั้ง เพราะถ้าเราร้องไห้ ผู้อื่นจะได้ช่วยเราทำงานให้เสร็จ
 - ไม่เคยร้องไห้แบบนี้เลย
41. พ่อ...พูดกับลูกว่า "เดือนสิงหาคมนี้ เขาจะมีการแข่งขันวิ่ง 100 เมตร ลูกเป็นนักกีฬา ไบสมัควิ่งกับเขาอะลูก"
- อ้อค...ตอบพ่อว่า "ไม่หรอกครับ เพราะผมไม่เคยวิ่งขณะคนที่แข่งคราวนี้เลยสักครั้ง"
- นักเรียนเคยทำเหมือนอ้อคหรือไม่
- ไม่เคย
 - เคยเป็นบางครั้ง
 - เกือบทุกครั้ง
 - ทุกครั้ง
42. บ่ายวันอาทิตย์ในขณะที่ประวิทย์นั่งทำการบ้านที่จะส่งครูในวันจันทร์ มีเพื่อน ๆ มาเยี่ยมบ้าน และชวนไปคนดนตรีซึ่งนาน ๆ จะมีสักครั้ง
- ถ้านักเรียน เป็นประวิทย์นักเรียนจะทำอย่างไร
- รีบไปทันที เพราะนาน ๆ จะมีดนตรีสักครั้ง
 - ทำการบ้านให้เสร็จแล้วจึงไป
 - ให้เพื่อนช่วยทำครึ่งหนึ่ง ตัวเองทำครึ่งหนึ่ง
 - ทำการบ้านได้ครึ่งหนึ่ง แล้วตามเพื่อนไปเพราะกลัวไม่ทัน

43. บ่อยครั้งนักเรียนจะคุยกับเพื่อนในขณะที่ครูกำลังสอน นักเรียนทำเช่นนั้นหรือไม่
- ก. ไม่จริง ฉันไม่เคยทำเช่นนั้น
 - ข. อาจจะทำบ้างเป็นบางครั้ง
 - ค. ส่วนใหญ่ก็ทำเช่นนั้น
 - ง. ฉันทำเช่นนั้นเสมอ
44. นักเรียนเป็นบุตรบุญธรรมของครอบครัวไว้หรือไม่
- ก. ไม่เป็นความจริง
 - ข. เป็นความจริงน้อยมาก
 - ค. เป็นความจริงส่วนมาก
 - ง. เป็นความจริงที่สุด
45. สมชายมักจะชวนนักเรียนเข้าร่วมแข่งขันกิจกรรมทุกครั้ง นักเรียนจะทำอย่างไร
- ก. เข้าร่วมแข่งขันทุกครั้ง ไม่ว่าจะแพ้หรือชนะ
 - ข. ถ้ามั่นใจว่าชนะถึงจะเข้าแข่งขัน
 - ค. เข้าร่วมแข่งขันเกือบทุกครั้ง
 - ง. ไม่เข้าร่วมแข่งขันเลย เพราะไม่ชอบการแข่งขัน
46. ปกตินักเรียนจะเชื่อฟังพ่อ เป็นความจริงมากน้อยเพียงใด
- ก. ไม่เป็นความจริงเลย
 - ข. เป็นความจริงน้อย
 - ค. เป็นความจริงเป็นส่วนมาก
 - ง. เป็นความจริงที่สุด

47. ถ้านักเรียนอยากได้สิ่งใดเมื่อขอกับพ่อแม่แล้ว ท่านก็จะบริหารจัดการให้ทันที เป็นความจริง
มากน้อยเพียงใด
- ก. ไม่เป็นความจริง
 - ข. เป็นความจริงน้อยมาก
 - ค. เป็นความจริงส่วนมาก
 - ง. เป็นความจริงที่สุด
48. นักเรียนมักจะเศร้าโศก เสียใจ หรือพร่ำบ่น เมื่อต้องสูญเสียสิ่งหนึ่งสิ่งใด นักเรียนเป็น
เช่นนี้หรือไม่
- ก. เกือบทุกครั้ง เพราะต้องการให้คนอื่น ๆ สนใจนักเรียนมาก ๆ
 - ข. ทุกครั้ง เพราะรักของสิ่งนั้นมาก
 - ค. เป็นบางครั้งแต่ก็ร้องไห้ไปอย่างนั้นเอง
 - ง. ไม่เคยเป็นแบบนี้เลย
49. เมื่อมีงานที่ได้รับมอบหมายในชั้นเรียน นักเรียนมักปฏิบัติอย่างไร
- ก. ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จที่โรงเรียนทุกครั้งเสมอ
 - ข. พยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายที่โรงเรียนให้ได้มากที่สุด ส่วนที่เหลือก็จะเก็บไว้ทำ
ที่บ้าน
 - ค. ไม่เคยทำงานที่โรงเรียนเลย จะเก็บไว้ไปทำที่บ้านทุกครั้ง
 - ง. ส่วนมากจะทำงานที่บ้านทุกครั้ง

50. แม่บอกให้อู๊ดช่วยทำงานบ้านบ้าง ถ้านักเรียนเป็นอู๊ด นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้
- ข. สนใจที่แม่บอก แต่ทำให้เป็นบางครั้ง
- ค. ช่วยงานตามที่แม่บอกทุกครั้ง
- ง. ทำตามที่แม่บอกเกือบทุกครั้ง

51. นักเรียนทำงานต่าง ๆ ในการเขียนด้วยความปราณีต เรียบร้อย เป็นความจริงมากน้อยเพียงใด

- ก. ไม่เป็นความจริง
- ข. เป็นความจริงน้อยมาก
- ค. เป็นความจริงส่วนมาก
- ง. เป็นความจริงที่สุด

52. สมศักดิ์เคยเป็นนักกีฬาฟุตบอลตัวจริง ที่มีฝีมือมาหลายปี ในปีนี้ผู้ควบคุมทีมให้สมศักดิ์เป็นนักกีฬาตัวสำรองในการแข่งขันครั้งแรก ถ้าท่านเป็นสมศักดิ์ท่านจะทำอย่างไรกับการฝึกซ้อมในครั้งนี้

- ก. ขอลาออกจากทีมเพราะเห็นว่า ผู้ควบคุมทีมไม่เห็นความสำคัญ
- ข. ลงฝึกซ้อมบ้างตามแต่โอกาสอำนวย
- ค. ลงฝึกซ้อมตามปกติ เพื่อช่วยให้ผู้เล่นในทีมแข็งแกร่งยิ่งขึ้น
- ง. ลงฝึกซ้อมเป็นบางครั้ง เพื่อให้ผู้ควบคุมทีมจะได้เห็นความสำคัญของตน

53. เมื่อนักเรียนเดินไปไหนมาไหนกับแม่ คนมักจะพูดกันเสมอว่า นักเรียนเหมือนแม่มาก
นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไร
- เห็นด้วยกับคำกล่าวนั้น
 - บางครั้งก็เห็นด้วย บางครั้งก็ไม่เห็นด้วย
 - ส่วนมากจะเห็นด้วยกับคำกล่าวนั้น
 - ไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวนั้นเลย
54. ปกตินักเรียนมักจะเชื่อฟังแม่กว่าพ่อ เป็นความจริงมากน้อยเพียงใด
- ไม่เป็นความจริง
 - เป็นความจริงน้อยมาก
 - เป็นความจริงเป็นส่วนมาก
 - เป็นความจริงที่สุด
55. ถ้านักเรียนทำอะไรผิด แม่ของนักเรียนจะออกมารับแทนนักเรียนเสมอ เป็นความจริงมากน้อยเพียงใด
- ไม่เป็นความจริง
 - เป็นความจริงน้อยมาก
 - เป็นความจริงเป็นส่วนมาก
 - เป็นความจริงที่สุด
56. เพื่อน ๆ ของนักเรียนกำลังนิทากันถึงเรื่องต่าง ๆ ของแม่ของพวกเขา นักเรียนเดินผ่านมาได้ยิน นักเรียนจะทำอย่างไร
- ร่วมวงคุยกับเพื่อนถึงเรื่องต่าง ๆ ของแม่ตนเองทุกครั้ง
 - บอกให้เพื่อนเลิกคุยกันเพราะไม่ดี
 - จะคุยเรื่องของแม่ให้เพื่อนฟังเป็นบางครั้ง
 - คุยเรื่องของแม่เกือบทุกครั้ง เพราะว่าเราไม่ชอบแม่

57. กบชอบนั่งทำงานที่โต๊ะเรียนในห้องอย่างเงียบ ๆ นักเรียนเคยปฏิบัติเหมือนกบหรือไม่
- ทุกครั้งที่มีงาน
 - เกือบทุกครั้ง
 - ไม่เคยเลย
 - แค่แต่น้อยมาก
58. นักเรียนแทบจะไม่มีเพื่อนเลยในโรงเรียน เป็นความจริงมากน้อยเพียงใด
- ไม่เป็นความจริง
 - เป็นความจริงน้อยมาก
 - เป็นความจริงเป็นส่วนมาก
 - เป็นความจริงที่สุด
59. ข้อใดตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
- ไม่เห็นมีใครชมว่าเราประพฤติดีเลย ทั้งที่เราก็กทำดี
 - ส่วนมากมีคนชมว่าเราประพฤติดี
 - ครูและเพื่อนชมเราเสมอว่า เราประพฤติดี
 - บางครั้งเราก็กประพฤติบ้าง ไม่ดีบ้าง ก็ไม่เห็นจะมีอะไร
60. คากล่าวัดตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
- ฉันชอบดูทีวีคืนละ 2 ชั่วโมง หรือมากกว่านั้นทุกคืน
 - ฉันไม่เคยดูทีวีตอนกลางคืนเกินวันละ 1 ชั่วโมงสักครั้ง
 - ส่วนมากจะชอบดูทีวีคืนละ 2 ชั่วโมง หรือมากกว่านั้น
 - จะเป็นบางครั้งเท่านั้นที่ฉันชอบดูทีวีตอนกลางคืน

61. นักเรียนคิดว่านักเรียนเป็นคนอย่างไร
- จะทำอะไรต้องทำให้ดีแบบไม่มีที่ติ
 - ทำแบบให้มีข้อบกพร่องน้อยที่สุด
 - จะทำอะไรก็ตามทำแบบขอผ่าน ๆ ไปที่
 - บางครั้งก็ตั้งใจทำ บางครั้งก็ทำแบบขอผ่าน ๆ ไป
62. วิชาต้องการให้คนใกล้ชิดมาเอาอกเอาใจตนเองเท่านั้น นักเรียนมีความต้องการอย่างไร วิชาหรือไม่
- ต้องการมาก
 - ต้องการเป็นบางครั้ง
 - ต้องการทุกครั้ง
 - ไม่ต้องการให้ใครมาเอาอกเอาใจ
63. ถ้านักเรียนทำอะไรได้ดีในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นักเรียนจะทำอย่างไร
- คุยไม้ให้เพื่อน ๆ และคนใกล้ชิดฟังอยู่เสมอว่าเราเก่งนะ
 - คุยให้เฉพาะคนสนิทฟังเท่านั้น
 - แอบชื่นชมกับตนเองอยู่เงียบ ๆ
 - คุยอวดคนอื่น ๆ ไปทั่วและลงโฆษณาหนังสือพิมพ์
64. บ้านของนักเรียนอยู่ใกล้กับบ้านย่า ย่าจึงตามใจนักเรียนมาก (ถ้านักเรียนไม่ได้พบย่าบ่อย ๆ ให้กาในข้อ "ก" แม้ย่าจะตามใจนักเรียนมาก) เป็นความจริงเพียงใด
- ไม่เป็นความจริง
 - เป็นความจริงน้อยมาก
 - เป็นความจริงเป็นส่วนมาก
 - เป็นความจริงที่สุด

65. นักเรียนเคยปฏิบัติตามข้อใด
- ก. เลิกทำงานที่เห็นว่ายาก และเปลี่ยนไปทำงานชิ้นใหม่แทนทุกครั้ง
 - ข. ยังคงทำงานที่เห็นว่ายากนั้นต่อไปจนสำเร็จเพราะว่ามันท้าทายดี
 - ค. แม้ว่าจะทำงานที่เห็นว่ายากเกือบเสร็จอยู่แล้ว แต่ถ้าเกิดความท้อแท้ใจก็จะเปลี่ยนไปทำงานชิ้นใหม่แทน
 - ง. ขึ้นอยู่กับความพอใจ บางครั้งก็ทำงานยากจนสำเร็จ บางครั้งก็เปลี่ยนไปทำงานชิ้นใหม่แทน
66. สูดามักจะพูดให้พ่อแม่เปลี่ยนใจ ตามที่สูดต้องการอยู่เสมอ นักเรียนเคยกระทำอย่างสูดหรือไม่
- ก. กระทำทุกครั้ง
 - ข. กระทำเป็นบางครั้ง
 - ค. กระทำเกือบทุกครั้ง
 - ง. ไม่เคยกระทำเลย
67. จริงหรือไม่ที่ว่า นักเรียนกับแม่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกันมากกว่าปกติ (ซึ่งมีสาเหตุมาจากการเจ็บป่วย พ่อแม่ไม่ได้อยู่ด้วยกัน แม่ต้องออกจากบ้านไปทำงาน เป็นต้น)
- ก. ไม่เป็นความจริง
 - ข. เป็นความจริงน้อยมาก
 - ค. เป็นความจริงเป็นส่วนมาก
 - ง. เป็นความจริงที่สุด

68. พ่อมักจะพูดถึงโรงเรียนในทางที่ดีให้นักเรียนฟัง เป็นความจริงมากน้อยเพียงใด
- ไม่เป็นความจริง
 - เป็นความจริงน้อยมาก
 - เป็นความจริงเป็นส่วนมาก
 - เป็นความจริงที่สุด
69. เมื่อนักเรียนเดินไปไหนมาไหนกับพ่อ คนอื่น ๆ มักจะพูดกันเสมอว่า นักเรียนคล้ายพ่อมาก นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไร
- ไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวนั้น
 - บางครั้งก็เห็นด้วย บางครั้งก็ไม่เห็นด้วย
 - ส่วนมากจะเห็นด้วยกับคำกล่าวนั้น
 - เห็นด้วยกับคำกล่าวนั้น
70. แม่มักจะพูดถึงโรงเรียนในทางที่ดีให้นักเรียนฟัง เป็นความจริงมากน้อยเพียงใด
- ไม่เป็นความจริง
 - เป็นความจริงน้อยมาก
 - เป็นความจริงเป็นส่วนมาก
 - เป็นความจริงที่สุด

จากข้อ 71 - 77 กรุณาอย่าตอบคำถามต่อไปนี้ ถ้าในครอบครัวของนักเรียนมีพ่อแม่เพียงคนเดียว หรือในครอบครัวที่มีพ่อหรือแม่คนเดียวที่มีความสัมพันธ์กับอีกฝ่ายน้อยมากหรือไม่มีเลย โปรดตอบ คำถามต่อไปนี้ ถ้านักเรียนอยู่กับครอบครัวที่มีพ่อหรือแม่คนเดียวก็จริง แต่มีการติดต่อระหว่างพ่อและแม่มาพอสมควร และโปรดตอบ ถ้านักเรียนอยู่กับพ่อแม่ทั้งสองคน

71. เป็นความจริงหรือไม่ที่พ่อกับแม่ของนักเรียนดูแลนักเรียนคนละแบบ
- ก. ไม่เป็นความจริง
 - ข. เป็นความจริงน้อยมาก
 - ค. เป็นความจริงเป็นส่วนมาก
 - ง. เป็นความจริงที่สุด
72. เมื่อนักเรียนเอาผลการเรียนมาให้แม่ดู แม่จะดูอย่างละเอียดและซักถาม แต่พ่อมักจะไม่ค่อยสนใจเท่าไร เป็นความจริงมากน้อยเพียงใด
- ก. ไม่เป็นความจริง
 - ข. เป็นความจริงน้อยมาก
 - ค. เป็นความจริงเป็นส่วนมาก
 - ง. เป็นความจริงที่สุด
73. แม่ของนักเรียนมีระดับการศึกษาสูงกว่าพ่อใช่หรือไม่
- ก. ใช่
 - ข. ไม่ใช่
 - ค. เท่ากัน
 - ง. ก่อนนี้ใช่ แต่เดี๋ยวนี้ไม่ใช่
74. นักเรียนสามารถทำให้พ่อหรือแม่ ยินยอมตกลงตามข้อเสนอของนักเรียนได้ หลังจากที่พ่อหรือแม่คนหนึ่งคนใดปฏิเสธไปแล้ว เป็นความจริงมากน้อยเพียงใด
- ก. ไม่เป็นความจริง
 - ข. เป็นความจริงน้อยมาก
 - ค. เป็นความจริงเป็นส่วนมาก
 - ง. เป็นความจริงที่สุด

75. พ่อของนักเรียนใจดีกว่าแม่ เป็นความจริงมากน้อยเพียงใด
- ก. ไม่เป็นความจริง
 - ข. เป็นความจริงน้อยมาก
 - ค. เป็นความจริงเป็นส่วนมาก
 - ง. เป็นความจริงที่สุด
76. แม่ของนักเรียนจะเข้มงวดกว่าพ่อ เป็นความจริงมากน้อยเพียงใด
- ก. ไม่เป็นความจริง
 - ข. เป็นความจริงน้อยมาก
 - ค. เป็นความจริงเป็นส่วนมาก
 - ง. เป็นความจริงที่สุด
77. พ่อของนักเรียนเข้มงวดกว่าแม่ เป็นความจริงมากน้อยเพียงใด
- ก. ไม่เป็นความจริง
 - ข. เป็นความจริงน้อยมาก
 - ค. เป็นความจริงเป็นส่วนมาก
 - ง. เป็นความจริงที่สุด
78. นักเรียนมักจะถูกตำหนิและการทดสอบและทำข้อสอบไม่ค่อยได้ดี เป็นความจริงมากน้อยเพียงใด
- ก. ไม่เป็นความจริง
 - ข. เป็นความจริงน้อยมาก
 - ค. เป็นความจริงเป็นส่วนมาก
 - ง. เป็นความจริงที่สุด

79. นักเรียนเห็นตุ๊กตาของเพื่อนแล้วอยากได้มาก นักเรียนจะทำอย่างไร
- ก. ขอเงินแม่ไปซื้อตุ๊กตา
 - ข. เก็บเงินค่าขนมไว้ซื้อเอง
 - ค. แอบหยิบตุ๊กตาของเพื่อนไปเล่น โดยไม่บอกให้เพื่อนรู้
 - ง. แอบหยิบของเพื่อนเก็บไว้เล่นที่บ้าน
80. ก่อนที่จะทำงานตามที่รับมอบหมาย อี๊ดจะต้องวางแผนในการทำงานนั้นเสียก่อน นักเรียนเคยปฏิบัติ เช่น อี๊ดหรือไม่
- ก. ไม่เคยปฏิบัติเลย
 - ข. ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
 - ค. ปฏิบัติเกือบทุกครั้ง
 - ง. ปฏิบัติทุกครั้ง

ภาคผนวก ข

คู่มือการใช้แบบคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง

คำนำ

คะแนนจากแบบคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริงที่ได้นี้ มีจุดมุ่งหมายจะใช้คัดแยกนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่มีอยู่จริง ๆ (Underachievers) หรืออีกนัยหนึ่งก็คือเด็กไม่ได้ใช้ความสามารถหรือสติปัญญาที่มีอยู่อย่างเต็มที่ เด็กบางคนอาจมองไม่ออกว่าเป็นเด็กประเภทนี้ เพราะได้เกรดดีหรืออยู่ในขั้นดี ทำให้ไม่มีใครนึกถึงว่าแท้จริงแล้ว เด็กสามารถทำได้ดีกว่านั้น เด็กเล็ก ๆ บางคนเมื่อมีลักษณะของ "Underachievers" ในขั้นต้น ก็อาจมองไม่ออกว่ามีปัญหาอะไรนอกจากดูเพียงผลการเรียน แบบคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง จะช่วยคัดแยกเด็กเหล่านี้ เพื่อหาสาเหตุเบื้องต้นที่ทำให้เด็กไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

1. วิธีใช้

1. แบบคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริงนี้ สำหรับเด็กที่มีอายุระหว่าง 9 - 12 ปี ใช้ได้ทั้งเด็กชายและเด็กหญิง
2. นักเรียนเป็นผู้ตอบแบบคัดแยกนี้ โดยกาขนาด (X) ทับตัวอักษร ก. ข. ค. หรือ ง. ตัวใดตัวหนึ่งเพียงตัวเดียว ที่ตรงกับพฤติกรรมของตัวนักเรียนเอง

2. การให้คะแนน

แบบคัดแยกนี้จะมีทั้งหมด 80 ข้อ การให้คะแนนในแต่ละข้อจะมีลักษณะเป็น Rating (คูโนไบตรวจคำตอบ) ดังนั้นคะแนนรวมสูงสุดที่เป็นไปได้คือ 320 (4 X 80) คะแนน ในขณะที่คะแนนรวมต่ำสุดที่เป็นไปได้คือ 80 (1 X 80) คะแนน ช่วงของคะแนนที่เป็นไปได้คือ 80 - 320 คะแนน เมื่อรวมคะแนนแล้ว หากปรากฏว่า คะแนนรวมทั้งฉบับไม่อยู่ในช่วงนี้ แสดงว่ารวมคะแนนผิด หรือใช้แบบคัดแยกนี้ผิดให้กลับไปคู่มือใช้อีกครั้ง

หากต้องการรวมคะแนนรวมเป็นรายด้าน โปรดรวมคะแนนตามครรชนที่ปรากฏอยู่ในภาคผนวกนี้

3. การแปลผลคะแนน

นำคะแนนรวมที่ได้ มาเปรียบเทียบกับคะแนนในตาราง 4 ถึงตาราง 21 ดังนี้

เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 81 ขึ้นไป = เด็กเรียน/ทำงานตามระดับความสามารถ

เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 61 - 80 = เด็กที่ใช้ความสามารถในระดับใกล้เคียงกับ

ความเป็นจริง ทำให้ประสบผลสำเร็จพอสมควร อาจมี

บางเรื่องที่ยังอ่อนและต้องแก้ไข

เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 41 - 60 = เด็กอาจมีปัญหบางเรื่องเกี่ยวกับการเรียนที่โรงเรียน

แล้ว ครู/พ่อแม่ ควรพิจารณารายละเอียดของคะแนนว่า

ควรแก้ไขด้านใด

เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 40 ลงมา = สภาพที่ล่อแหลมต่อการเป็นเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริงควร

พิจารณารายละเอียดว่าควรแก้ไขด้านใดโดยด่วน

รายละเอียดด้านต่าง ๆ

ด้านการแข่งขัน

คะแนนสูง หมายถึง การชอบแข่งขันไม่ว่าผลที่ออกมาจะแพ้หรือชนะเด็กที่ได้คะแนนสูงจึงเป็นนักกีฬาที่ดีและยอมรับความพ่ายแพ้อย่างสวยงามไม่ยกเลิกละได้ง่าย ๆ จะมีความเพียรพยายามอยู่ต่อไปแม้ว่าจะประสบกับความล้มเหลว พวกคะแนนต่ำ จะเศร้า โศก ร้องไห้ บ่น หรืออารมณ์เสียเมื่อทำอะไรได้ไม่ดี และพวกนี้มักจะกวนพวกชนะ ด้วยยังไม่มึนตึ๊งในด้านการมีความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ จึงยังชอบเอาชนะหรือไม่ก็จะไม่เล่นเลย

การแข่งขัน เป็นลักษณะที่สำคัญที่จะเกี่ยวโยงมาถึง เรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่โรงเรียนเด็กที่ไม่รู้จักการเรียนรู้หรือควบคุมอารมณ์เมื่ออยู่ในภาวะพ่ายแพ้มักจะมองโรงเรียนแบบเดียวกับการเล่นเกมคือมีความหวังเพียงน้อยนิดที่จะได้รับความสำเร็จ การท้อถอยและความรู้สึก

ว่าต้องพ่ายแพ้สูญเสีย เกิดขึ้นเพราะเด็กตั้งเป้าหมายในการประสบความสำเร็จไว้สูงกว่าที่เป็นจริง เด็กจึงมองความสำคัญในแง่ของโชคชะตา ดังนั้น ถ้าเขาไม่ประสบความสำเร็จก็จะมองไม่เห็นว่าจะอนาคตที่จะประสบความสำเร็จนั้นเป็นสิ่งที่ตนเองกำหนดได้ เด็กต้องเรียนรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างความพยายามและผลที่ได้รับ จึงจะรู้สึกว่าคุณัยการบังคับอยู่ที่ใด ครู พ่อแม่ควรให้ความสำคัญในเรื่องนี้และกระตุ้นให้มีความพยายามและความอดทนมากขึ้น และช่วยให้เด็กตั้งจุดมุ่งหมายที่เหมาะสมคือ ไม่สูงจนเกินไป เด็กเหล่านี้ก็สามารถเรียนรู้การประสบความสำเร็จจากความสำเร็จได้ ตัวอย่างของการเป็นนักกีฬาที่ดีเอามาใช้ได้กับการเรียนในโรงเรียน เด็กก็จะได้เห็นภาพจนที่ชัดเจนขึ้นว่าการแข่งขันที่มีอยู่ในชั้นเรียนก็เป็นไปจุดเดียวกับการแข่งขันกีฬา คือต้องมี การฝึกซ้อมให้ดีที่สุดและอาจแพ้หรือชนะก็ได้ขึ้นอยู่กับฝีมือและการเตรียมตัว

ด้านความรับผิดชอบ

คะแนนสูง หมายถึง การมีอิสระและการมีความรับผิดชอบในงานต่าง ๆ ที่ได้รับ มอบหมายจากทางโรงเรียน ไม่ต้องพึ่งอยู่กับการให้พ่อแม่หรือครู คอยเตือนอยู่ตลอดเวลา เด็กพวกนี้มักมีการจัดการต่าง ๆ ที่ดี และนำเอาการทำกิจกรรมต่าง ๆ มาผสมผสานกันได้

คะแนนต่ำ หมายถึง การต้องพึ่งพาผู้ใหญ่ การต้องการความสนใจ การไม่ได้วางแผนหรือจัดการใดเกี่ยวกับความรับผิดชอบงานต่าง ๆ ของโรงเรียน ดังนั้น เด็กที่ได้คะแนนต่ำจึงอาจเป็นเด็กประพฤตินิด และมีลักษณะใจลอยหรือสนใจสิ่งยงขณะเรียนหนังสือ

เด็กที่เคยชินกับการที่บ้านให้ความสนใจตัวต่อตัวแบบเด็กอนุบาล มักมีปัญหาแบบนี้ อาจปรากฏในรูปของการ ไม่สามารถเรียนรู้ หรือตามเพื่อนไม่ทัน เด็กเหล่านี้มีความยุ่งยากในการปรับตัวที่จะต้องแบ่งปันความสนใจกับเพื่อนร่วมห้อง และจะใช้วิธีต่อต้านอย่างเงี้ยว ๆ ต้องการหลบเร้นเพื่อต้องการเรียกร้องความสนใจจากผู้ใหญ่ และเพื่อเลี่ยงในสิ่งที่เด็กไม่คุ้นเคย การติดอยู่กับการให้ความสนใจและกิจนิสัยในการเรียนที่ไม่ดี มีผลให้เด็กขาดความเชื่อมั่นในตนเอง เด็กจึงทำงานในชั้นเรียนไม่ได้ดีทั้ง ๆ ที่เขาอาจเรียนรู้ไปอย่างรวดเร็ว หากได้รับความสนใจแบบตัวต่อตัว ความสนใจของผู้ใหญ่ควรมุ่งอยู่ที่งานที่เสร็จสมบูรณ์ และเด็กเหล่านี้จะต้องทำการบ้านหรืองานที่โรงเรียนมอบหมายโดยลำพัง คำว่า "หนูทำไม่ได้" ควรได้รับ

ความสนใจจากผู้ใหญ่ให้หน่อย และควรให้ความมั่นใจว่า "หนูทำได้" โดยอาจช่วยเล็กน้อยหรือไม่ช่วยเลย การให้เด็กทำงานจนเสร็จโดยลำพังเป็นการสร้างความมั่นใจในตนเองให้กับเด็ก

เด็กที่ได้คะแนนต่ำในค่านี้นี้ มักได้ยีนแนวคิดสองแบบจากผู้ปกครอง ตั้งแต่อยู่ในวัยเด็ก ผู้ปกครองคนหนึ่งคาดหวังให้เด็กทำได้ดีกว่านี้แต่อีกคนอาจปกป้องและเห็นว่ายังเด็กอยู่ไม่ควรเข้มงวดนัก ทั้งยังเห็นว่าผู้ปกครองแรกเข้มงวดจนเกินไป

ด้านการมองเห็นความสำคัญในเรื่องผลการเรียน

คะแนนสูง หมายถึง ความเข้าใจถึงความสำคัญของการเรียนและผลการเรียน

เด็กที่ได้คะแนนสูงจะเป็นพวกที่ทราบและเข้าใจถึงความสำคัญของการเรียนและการสอนได้

เกรตดี จากพ่อแม่ในลักษณะที่ชัดเจนและคงที่สม่ำเสมอ พ่อแม่จะสื่อความโดยมีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับประสบการณ์ในโรงเรียนของพ่อแม่เอง และเรื่องต่าง ๆ ระหว่างพ่อแม่ก็เป็นไปในลักษณะที่คงที่สม่ำเสมอ เด็กที่ได้คะแนนต่ำมักจะมีพ่อแม่ที่มีลักษณะตรงข้ามคือ มีเรื่องไปทางลบ

ด้านผลสัมฤทธิ์ที่ตัวเองเคยทำและ/หรือที่เล่าให้เด็กฟัง

เด็กมักจะได้รับผลกระทบโดยการบอกเล่าจากพ่อแม่เกี่ยวกับโรงเรียนและจากพฤติกรรมด้านผลสัมฤทธิ์ที่จะเป็นแบบอย่าง ความพึงพอใจซึ่งมาจากผลสัมฤทธิ์ที่เห็นจากอาชีพ

เท่า ๆ กับที่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด ถ้าทั้งพ่อและแม่สามารถเป็นแบบอย่างได้ ถ้าพ่อและแม่ไม่ลงรอยกัน หรืออยู่ในสถานการณ์หลังจากที่พ่อแม่หย่าร้างกันทันทีทันใด

เด็กอาจรู้สึกว่าคุณคงไปคนละทิศละทาง และอาจมองเห็นว่าผลการเรียนที่ดีนั้นจะสามารถเอาใจได้เพียงพ่อหรือแม่เพียงคนเดียว แต่อีกคนไม่ได้ยินดียินร้ายด้วย แม้เมื่อทั้งพ่อและแม่จะบอกว่า

ผลสัมฤทธิ์จากการเรียนเป็นสิ่งมีค่า แต่การกระทำและการได้เกี่ยวกับในเรื่องงานของอีกฝ่ายก็จะสะท้อนให้เห็นเจตนาที่ไม่ดีต่องานของอีกคนหนึ่ง ซึ่งอาจทำให้เด็กสับสนและเข้าใจผิดได้ ดังนั้น

เรื่องที่คงที่ทั้งในคำพูดและตัวอย่างจากการกระทำจึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่งในการกระตุ้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก

ด้านการควบคุมตนเอง

คะแนนสูง หมายถึง เด็กอยู่ในโรงเรียนได้อย่างสบายหรือไม่ก็มาจากครอบครัวที่ไม่มีใครข่มขู่ หรือไม่ข่มขู่พ่อแม่ ครู หรือเพื่อน ๆ คะแนนต่ำ หมายถึง เด็กมีปัญหาคำถามประพาศติในห้องเรียน เด็กจะคำนึงถึงสังคมมากกว่าการเรียนและมีความขานานาญที่จะชักจูงพ่อหรือแม่หรือทั้งพ่อและแม่ เด็กเหล่านี้มีแนวโน้มจะ ไม่ยอมรับการปฏิเสธจากผู้ใหญ่ เขาพยายามจะเอาชนะผู้ใหญ่ให้เปลี่ยนใจจากการปฏิเสธเป็นการยอมรับหรือตกลง

คะแนนต่ำ มีแนวโน้มว่าเป็นการค้อย หรือเด็กถูกบังคับมากตั้งแต่ชั้นอนุบาล โดยพ่อหรือแม่หรือทั้งสองคน เด็กจึงคาดหวังที่จะเป็นศูนย์กลางของความสนใจ และยอมถูกบังคับโดยเพื่อน ๆ ในชั้น ในครอบครัว และรู้สึกโกรธจนบังคับไม่ได้เมื่อถูกให้อยู่ในระเบียบวินัยที่มีเหตุผล เด็กเหล่านี้จะต่อสู้กับผู้ปกครองและครู เพื่อนจะมีอิทธิพลต่อเด็กมากเป็นอันดับแรก พ่อแม่ควรหลีกเลี่ยงการเอาชนะกับเด็กพวกนี้ ถ้าเป็นเด็กเล็ก ๆ อาจชักนำให้มีความรู้สึกคล้อยตามได้ แต่ยากที่จะชักจูงวัยรุ่นให้รู้สึกต่อต้านน้อยลง เด็กเหล่านี้ต้องการให้พ่อแม่เป็นผู้ช่วยเหลือและมีความยุติธรรม พ่อแม่ต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะสร้างความไว้วางใจกับเด็กเหล่านี้ และการตกลงก็ควรอยู่ในวงจำกัด ควรจะเป็นข้อตกลง เพื่อยืนยันความสัตย์สุจริตหรือความตั้งใจมุ่งมั่นที่ตกลงกันไว้ เด็กที่มีพลังมากอาจต่อต้านเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น และมักจะไว้วางใจว่าพ่อแม่บังคับมากเกินไบบ การแนะนำเป็น เรื่องจาเป็นสำหรับเด็กวัยรุ่นกลุ่มนี้

ด้านการยอมรับนับถือ

คะแนนสูง หมายถึง การยอมรับนับถือที่มีต่อพ่อแม่ และผู้ใหญ่คนอื่น ๆ เด็กมองเห็นคุณค่าเกี่ยวกับคำแนะนำของผู้ใหญ่

คะแนนต่ำ หมายถึง การต่อต้าน ไม่เชื่อฟัง และเพิกเฉยต่อการขอร้องและข้อบังคับของผู้ใหญ่ บ่อยครั้งที่พบว่ากฎเกณฑ์หรือวินัยของพ่อแม่ไม่มีความคงที่

การปฏิบัติตามหรือคล้อยตามเหตุผล และการนับถือความเป็นผู้นำของผู้ใหญ่เป็นส่วนสนับสนุนให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี เด็กที่ไม่นับถือพ่อแม่มักจะกระทำ เช่นเดียวกันต่อสถาบัน เช่น โรงเรียน บางครั้งเรื่องราวของเด็กที่แตกต่างไปอาจเป็นเรื่องริเริ่มสร้างสรรค์

หรือเข้าลักษณะ "การเดินจิ้งหะใหม่" ที่ทำให้เด็กแปลความผิดไปว่า เด็กไม่ควรปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ใด ๆ ทั้งสิ้น ครั้งแรกเด็กอาจจะไม่ยอมตามกับโรงเรียนหรือเพื่อน ๆ แต่ภายหลังลักษณะการไม่คล้อยตามนี้จะแผ่กว้างออกไปถึงครอบครัว พฤติกรรมที่ขาดความนับถือพ่อแม่และครูของเด็กไม่ควรจะถูกยอมรับ พ่อแม่ควรเป็นแบบอย่างของการมีพฤติกรรมที่ยอมรับนับถือผู้อื่น และการยอมรับนับถือซึ่งกันและกัน ระหว่างพ่อแม่เองกับครูเพื่อจะได้เป็นเครื่องกระตุ้นให้เด็กมีพฤติกรรมที่ตนเองเดียวกัน

ภาคผนวก ค

กรณีแบบคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง

ครุฑชนีแบบคัดแยก

1. ด้านการแข่งขัน ข้อ 3, 17, 20, 22, 24, 25, 27, 33, 36, 40, 41,
45, 48, 52, 65
2. ด้านความรับผิดชอบ ข้อ 1, 8, 10, 19, 21, 23, 29, 30, 31, 37, 38,
42, 47, 49, 55, 57, 61, 62, 76, 77
3. ด้านการควบคุมตนเอง ข้อ 2, 11, 14, 15, 18, 26, 34, 39, 43, 58,
59, 60, 63, 64, 66, 74, 78, 79, 80
4. ด้านการมองเห็น
 ความสำคัญในเรื่อง
 ผลการเรียน ข้อ 4, 5, 6, 7, 13, 16, 28, 32, 44, 51,
68, 70, 72, 73
5. ด้านการยอมรับนับถือ ข้อ 9, 12, 35, 46, 50, 53, 54, 56, 67, 69,
71, 75

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวอุไรวรรณ ชื่อสกุล เลิศสังข์
 เกิดวันที่ 7 เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2502
 สถานที่เกิด อำเภออุทุมพร จังหวัดสุพรรณบุรี
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 1583 ตำบลอุทุมพร อำเภออุทุมพร จังหวัดสุพรรณบุรี
 ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน ศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภออุทุมพร
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน สำนักงานการประถมศึกษาอำเภออุทุมพร อำเภออุทุมพร
 จังหวัดสุพรรณบุรี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2520 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกรรณสูตรศึกษาลัย
 จังหวัดสุพรรณบุรี

พ.ศ. 2524 ค.บ. วิชาเอกพลศึกษา จากวิทยาลัยครูนครปฐม

พ.ศ. 2536 กศ.ม. วิชาเอกการศึกษาพิเศษ สาขาการศึกษาสำหรับเด็ก
 บัญญาเลิศ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การสร้างเครื่องมือคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี

บทคัดย่อ

ของ

อุไรวรรณ เลิศสังข์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ

กุมภาพันธ์ 2537

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างเครื่องมือคัดแยกเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี ที่มีอายุระหว่าง 9 - 12 ปี

ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า แบบคัดแยกนี้นักเรียนจะเป็นผู้ประเมินลักษณะพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของตนเองที่จะส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการเรียน 5 ประการคือ 1) การแข่งขัน 2) ความรับผิดชอบ 3) การควบคุมตนเอง 4) การมองเห็นความสำคัญในเรื่องผลการเรียน และ 5) การยอมรับนับถือ

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี คัดเลือกมาจากโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนมากที่สุดในแต่ละสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ - อำเภอละ 1 โรงเรียน ได้จำนวน 10 โรงเรียน และทำการสุ่มอย่างง่ายโรงเรียนละ 1 ห้องเรียน โดยวิธีการจับสลาก ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 356 คน วิธีการศึกษาได้นำแบบคัดแยกที่สร้างขึ้นไปทดลองสอบกับกลุ่มตัวอย่างและได้ทำคุณภาพของแบบคัดแยกด้านความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรง และสร้างเกณฑ์ปกติในรูปของเปอร์เซ็นต์ไทล์ สำหรับแปลความหมายของคะแนน ส่วนในรายละเอียดแต่ละด้านนั้นได้สร้างเกณฑ์ปกติในรูปของสเดโน

ผลการศึกษาพบว่า ความเชื่อมั่นของแบบคัดแยกฉบับนี้ คำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าเท่ากับ 0.8738 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบคัดแยก หาโดยใช้เทคนิคกลุ่มที่รู้จักอยู่แล้ว พบว่า แบบคัดแยกนี้มีค่าความเที่ยงตามสภาพสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง คำนวณโดยใช้สูตรสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างคะแนนผลการตอบของเด็กกับคะแนนจากการตอบของผู้ปกครอง พบว่า แบบคัดแยกทั้งสองฉบับนี้มีความสัมพันธ์กันทางบวกสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A CONSTRUCTION OF AN INVENTORY FOR IDENTIFYING UNDERACHIEVING
GRADE FOUR STUDENTS IN SCHOOLS UNDER THE JURISDICTION OF
THE OFFICE OF PRIMARY EDUCATION IN CHANGWAT SUPHAN BURI

AN ABSTRACT

BY

URAIWAN LERTSUNG

Presented in partial fulfilment of the requirements for the Master
of Education degree in Special Education
at Srinakharinwirot University

February 1994

The purpose of this study was to construct an instrument for identifying the fourth grade underachieving students, aged between 9 - 12 years, who were attending schools under the Office of Provincial Primary Education, Suphanburi.

The Self-Identification Scales for Rating Underachieving Characteristics of Fourth Graders (SISRUCFG) was designed for students to identify and rate themselves on the five components of their own behavioral characteristics which affected their academic achievement. The five components were : 1) competition; 2) responsibility; 3) self-control; 4) priority given to achievement; and 5) recognition.

The sample consisted of 356 fourth grade students, randomly drawn from those attending the ten schools each with the highest student enrolment in the district under the Office of provincial Primary Education, Suphanburi. One class of students was randomly drawn from the whole population of fourth graders in each participating school.

The SISRUCFG was administered to the students and the data were analyzed for the reliability, construct validity, and the percentile normalized criteria for interpreting the scores. The Stenine normalized criteria were also constructed to account for the particulars of each component on the Scales.

The findings revealed that the SISRUCFG's reliability coefficient, determined by the Cronbach Alpha Procedure, was 0.8738 and was statistically significant at the level of .01 The concurrent

validity coefficient, determined by using the Known-Group-Comparison Procedure, was found to exist at a high level and was also statistically significant at the level .01. The construct validity coefficient, obtained with the use of the Pearson-Product Moment Correlation Procedure by correlating the scores from students' responses and those of parental responses, was found to be positively and significantly correlated at the level of .01.